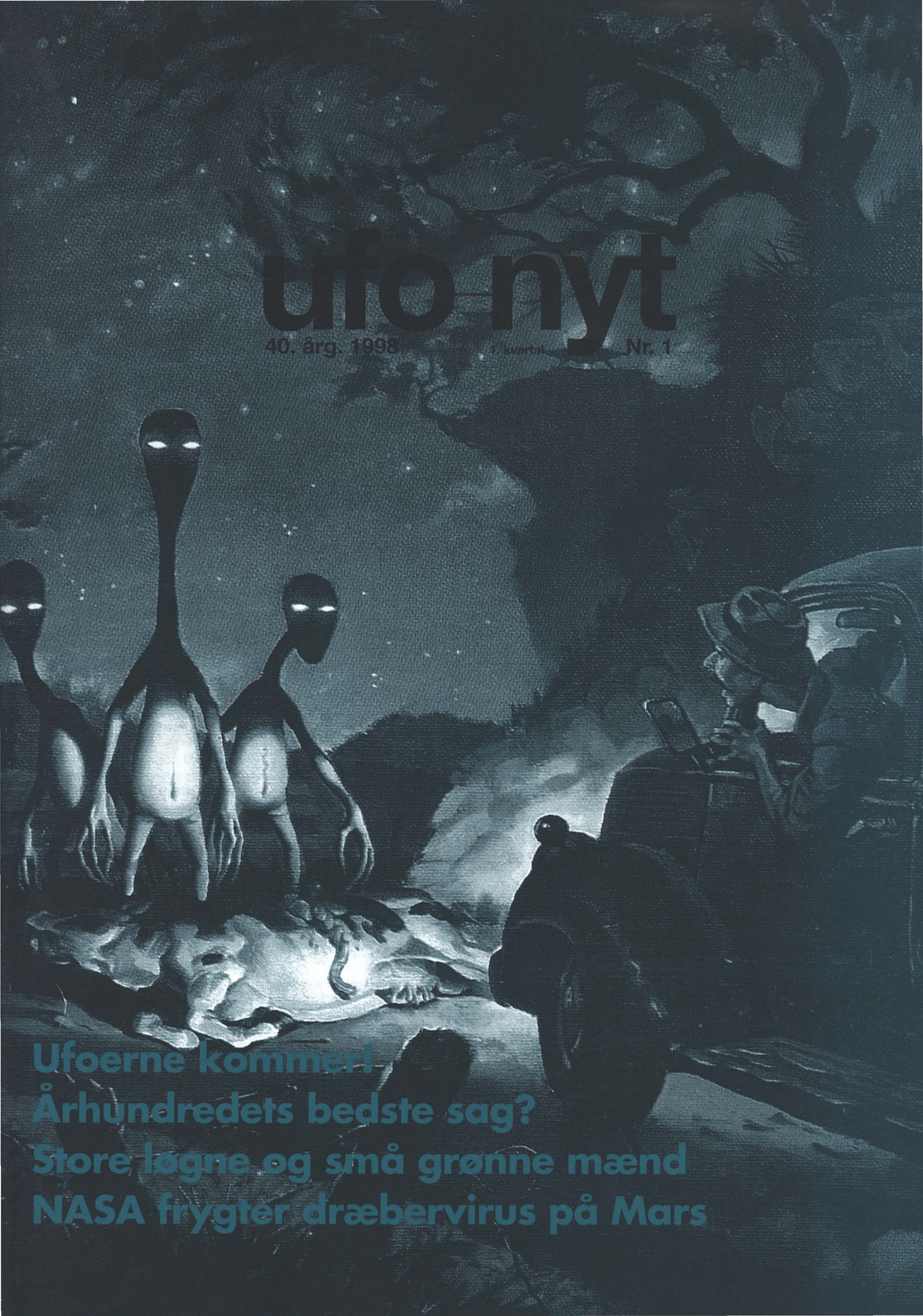

ufo-nyt

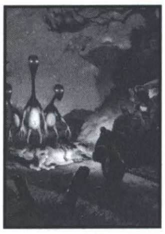
SUFOI ©
40. årg. 1998 1. kvartal Nr. 1

Ufoerne kommer!

Århundredets bedste sag?

Store løgne og små grønne mænd

NASA frygter dræbervirus på Mars

Forsiden:
Forsidetegningen er denne gang udført af Steve Rude (1992) og gengivet efter den nye bog "Saucer Attack!". Bogen rummer en perlerække af farveillustrationer.

Læs anmeldelsen "Ufoerne kommer!".

Få en samlet fortegnelse over vore salgsmaterialer.
Ring til: 70 20 11 22

Indhold

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25
Prøvenumre, information
og ufo-alarmer tlf. 70 20 11 22
Normal ekspeditionstid: kl. 18-22

Elektronisk post til SUFOI:
Du kan kontakte SUFOI og SUFOIs formand på følgende email adresse:
pandersen@idcresearch.com
SUFOIs hjemmeside:
www.sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 3

© Copyright: SUFOI 1998
Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.
Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.
De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen
email: *box7151@post3.tele.dk*

Redaktionelle medarbejdere:
Ole Henningsen og Inge H. Svane

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson.

Produktion:
Sats ved: JL Desk Top - 53 64 84 37
Tryk udført af:
Glumsø Bogtrykkeri A/S - 53 64 60 85

Distribution:
Avispostkontoret, København V.

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:
Den 2. april for stof til nr. 2, som udkommer medio maj. Den 2. juli for stof til nr. 3, som udkommer medio august. Den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1998 er kr. 237,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 287,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1998-2002 incl.) for kr. 1.185,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.435,00.

SUFOIs Disketteservice 1998 koster kr. 165. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

SUFOI Nyhedsbrev 1998 koster kr. 125. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ❍ Postboks 6 ❍ 2820 Gentofte ❍ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ❍ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
3) Ved et ufofænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.
4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af en repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

Per Andersen (formand), Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.
Toke Haunstrup (næstformand, rapportcentral), G.A. Hagemanns Kollegium, Kristianiagade 10, 2100 København Ø. 35 26 03 13 + 947.
Peter Nørgaard (næstformand, foredragsafdeling), Skolegade 2, 1. tv., 8600 Silkeborg. 86 80 62 63.

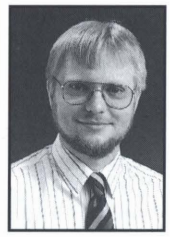
Øvrige repræsentantskab

Lars H. Andersen (informationsmedarbejder), Herningvej 11B, 1., 6950 Ringkøbing. 30 95 39 06.
Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå.
Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Kim Møller Hansen (fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.
Casper Kai Lech (båndarkiv), Ordrupvej 100, 3.th., 2920 Charlottenlund. 40 46 82 03.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.
Michael Storm, Durup Allé 80, 2730 Herlev (bogarkiv). 44 92 41 80.
Inge H. Svane, Mejlbyvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.
Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Kontakt

Det ligger dybt i mennesket at søge efter sine rødder. Man behøver ikke at være slægtsforsker for en gang imellem at spekulere på, hvor man er kommet fra, og hvor man skal hen som menneske.

AF PER ANDERSEN

Kopernikus og Darwin har hjulpet os godt på vej. De fortalte os, at livet måske ikke er enestående her på Jorden, og at Jorden måske ikke er enestående i universet. En lære, der brød med den dogmatiske lære om det guddommelige menneske og Jorden som universets centrum. Og det var en ny lære, der netop opstod som et resultat af en søgen efter livets mening.

I kølvandet på en bedre forståelse af livets udvikling fulgte naturligvis det næste spørgsmål: Hvis livet kan udvikle sig på Jorden, kan det så også udvikle sig andre steder i universet? Dette spørgsmål tiltaler vores inderste fantasier, nysgerrighed, instinkter og vores sans for det dramatiske. Tænk, hvis vi er de eneste i hele universet. Eller tænk, om det myldrer med livsformer på uendelig mange planeter i alle verdensrummets hjørner (figurativt talt, naturligvis).

Og det er nogenlunde mulighederne. Enten eller. Og svaret er og bliver et trosspørgsmål, indtil der findes endelige beviser for "de fremmede".

Men igennem de seneste to år har forskningen af dette spørgsmål taget store spring fremad. I august 1996 offentliggjorde amerikanske forskere, at deres nyeste undersøgelser af meteoritten ALH84001 tydede på, at der tidligere har været liv på Mars! De mente at have fundet forsteninger af en primitiv encellet livsform, som havde eksisteret på planeten Mars for mere end tre mia. år siden. Disse fund er der dog stadig debat om, og senest har forskere afvist, at forsteningerne skyldes liv på Mars.

Samtidig finder vi stadig nye og spændende forhold i vores solsystem. I sommeren 1997 kunne NASA annoncere, at Jupiters måne Europa både har en atmosfære og en overflade med is, hvorunder der måske findes vand.

Og uden for vores solsystem har astronomer gennem de seneste år fundet kraftige indikationer på, at andre stjerner har planeter lige som vores egen sol.

Disse fund har naturligvis fornyet diskussionerne om at finde liv andre steder i universet. Således siger veteranen Frank Drake: "Jeg tror, at vi vil finde et intelligent signal før år 2000."

Vores egen Jens Martin Knudsen har ligeledes udtalt, at han tror, vi får kontakt med en anden intelligens inden for en overskuelig fremtid - måske inden for vores levetid.

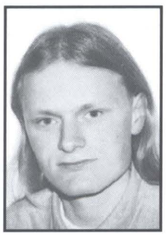
Hvem ved, måske får vi faktisk inden så længe et positivt svar på, om vi er alene, og mennesket vil være blevet både rigere og fattigere. Vi vil have fået nye naboer i universet, som vi kan interessere os for. Men vi vil samtidig have mistet et mytisk element i vores tilværelse. Så måske vil vi være bedre tjent med aldrig at få det at vide... ❑

1997 - et tilbageblik

SUFOI har i de senere år oplevet et højt aktivitetsniveau, når det gælder antallet af henvendelser om observationer. 1997 blev da heller ikke nogen undtagelse. I det forløbne år modtog SUFOI knapt 300 henvendelser. Omkring 60 af disse omhandlede observationer fra før 1997. Til sammenligning modtog vi i 1996 samlet ca. 280 henvendelser.

AF TOKE HAUNSTRUP

Opklaringsprocenten er imidlertid faldet markant, og lå i 1997 nede på ca. 30%. Dette skal sandsynligvis tages som et udtryk for, at vi i de sidste par år har manglet rapportoptagere til at tage sig af arbejdet med at indsamle og undersøge beretninger. Dette påvirker naturligvis kvaliteten af rapportarbejdet i en negativ retning.

SUFOI afholder i nærmeste fremtid et kursus i København for rapportoptagere. Alle, som er interesserede i at give en hånd med ved rapportarbejdet, er velkomne på kurset. Se annoncen på bagsiden.

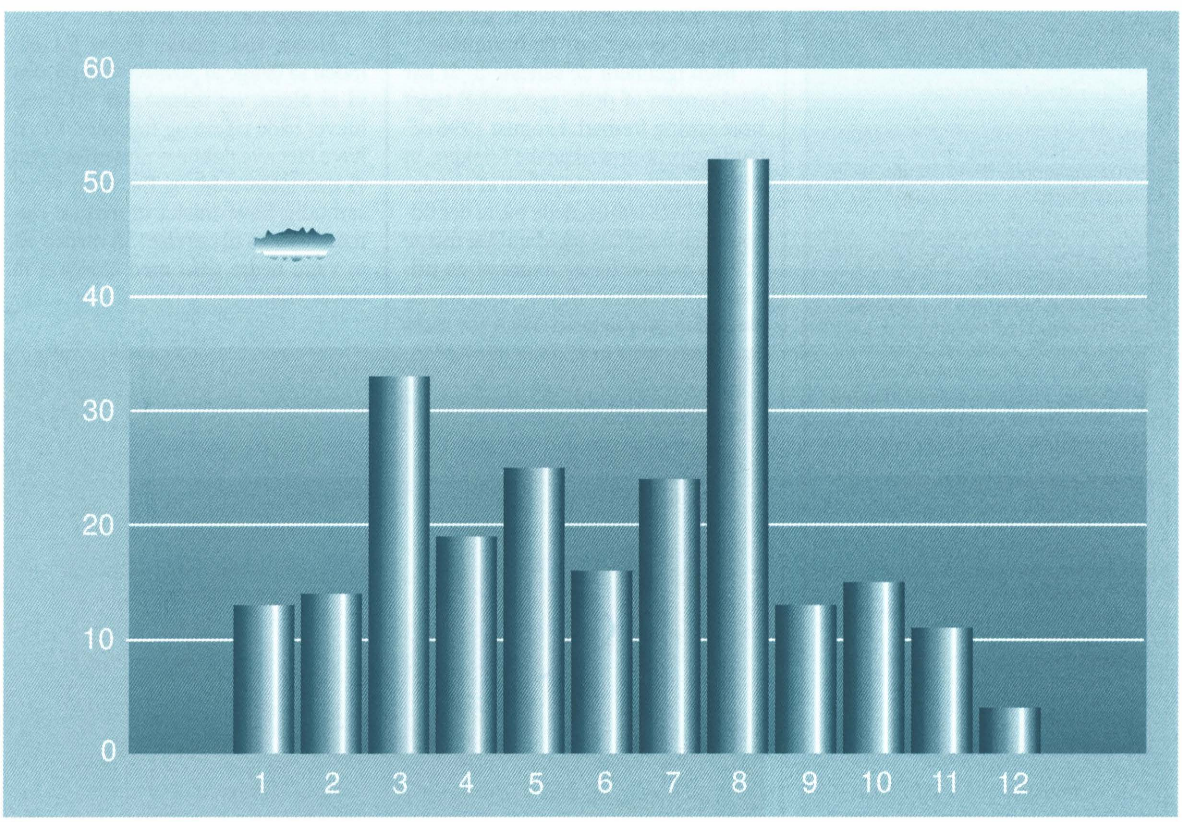
Når man ser nærmere på observationernes fordelinger over måneder, bemærker man store variationer. Det fremgår af grafen, at marts og august skiller sig ud med særligt mange observationer. Fra august har vi registreret ikke færre end 52 henvendelser.

En af årsagerne til de mange observationer fra august kunne hænge sammen med meteorsværmen Perseiderne. Perseiderne har sit maksimum omkring den 10.-12. august, hvor man kan se usædvanligt mange stjerneskud. Mange benytter sig disse aftener af muligheden for at komme ud at se meteorer. Dermed øges sandsynligheden for at iagttage et usædvanligt himmelfænomen. Det kan således ses af observationsoversigten, at vi i dagene omkring Perseidernes maksimum fik særligt mange henvendelser.

Fænomen oplyser soveværelse

Følgende rapport er optaget af SUFOI's næstformand Peter Nørgaard. Rapportøren og hendes mand bor i Randers. Fra deres hus har de mod vest udsigt over Gudenåen.

Observationen fandt sted natten mellem den 6. og 7. marts 1997. I rapportskemaet skriver rapportøren: "Jeg vågnede i min seng og opda-

Grafen viser observationerne fra 1997 fordelt over årets måneder. (Graf: Henrik Klinge Pedersen)

gede, at det var meget lyst uden for - vækkeuret havde ikke ringet, men jeg troede, pga. det stærke lys uden for soveværelsesvinduerne, at vi havde sovet for længe. Jeg nåede lige at undre mig over, hvor mange klokken kunne være, så slukkedes lyset, og det var sort nat. Jeg sprang ud af sengen og løb hen og trak gardinet til side - det var stjerneklart og en stille og yndig nat. Jeg kunne se, hvad jeg troede var en stor orange måne - jeg opdagede efter et øjeblik, at månen bevægede sig vandret mod venstre. Jeg hentede hurtigt mine briller og kunne nu tydeligt se en stor orange kugle, hvor der på midten var ligesom et lille hvidt slør. Den stoppede sin bevægelse, stod stille et øjeblik og begyndte derefter at stige til vejrs i susende fart. De sidste minutter, jeg så objektet, stod jeg ude på altanen, hvorfra der var frit udsyn, uden træer eller noget der dækkede."

Observationen begyndte omkring kl. 04.40 DNT og varede 5-10 min. Kvinden vækkede sin mand, som også så 'månen'. Han løb efter en kikkert, men nåede ikke at finde den, inden fænomenet var forsvundet.

Kvinden fortæller, at fænomenet så ud til at have en klart afgrænset form og en størrelse svarende til fuldmånen. Der hørtes ingen lyd fra fænomenet. Himlen var på observationstidspunktet stjerneklar, og månen var endnu ikke stået op. Fænomenet blev set mod vest - og altså ud over Gudenåen.

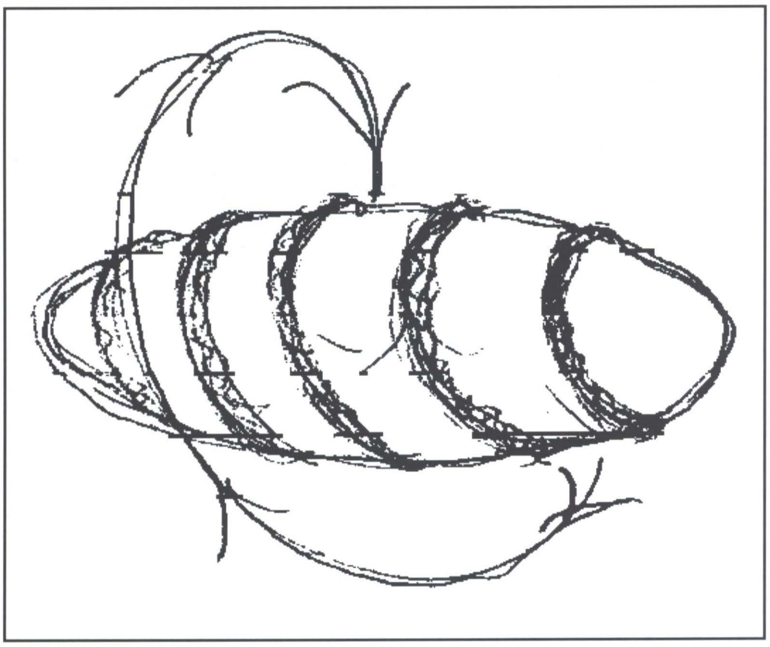
SUFOI har desværre ikke modtaget henvendelser fra andre vidner til fænomenet.

Observation fra Odense

Den følgende observation er gjort af en sygehjælper fra 5260 Odense S. I rapportskemaet beskriver hun sin observation således:

"Om morgenen den 18. marts 1997 kl. 06.40, så jeg ud ad mit vindue et objekt komme flyvende fra nord mod sydvest. Det dukkede op bag nogle høje grantræer. Objektet var ellipseformet og antageligt oplyst af solen, som netop var stået op. Himmelen var helt klar og blå. I udstrakt arm målte den ca. 0,5 cm. Den drejede rundt om sig selv i en ensartet bevægelse og skød en god fart. Hurtigere end et fly ville gøre. Linjerne på objektet var ret tydelige, men det var umuligt at afgøre, hvad det var, eller hvor langt væk, det var. De få sekunder jeg så det, før det forsvandt bag et hustag, var ikke længe nok til, at jeg kunne løbe efter min kikkert."

Himlen var på observationstidspunktet klar, og det var vindstille.

Sygehjælperens egen tegning af objektet set ved Odense den 18. marts 1997 kl. 06.40.

Fænomenet bevægede sig (set fra rapportørens position) fra højre mod venstre i en lige bane og befandt sig i starten i en højde af ca. 20 grader over horisonten. Observationstiden angives til ca. 10 sekunder.

SUFOI har desværre ikke foretaget sig videre i efterforskningen af denne sag. Vi har derfor ikke tjekket eksempelvis for eventuel flytrafik på det pågældende tidspunkt. Det særligt interessante ved sagen er de linjer, som sygehjælperen fortæller, at hun kunne se på det ellipseformede fænomen.

Projektørlys driller københavnerne

1997 har været et overraskende stille år, hvad angår antallet af indberetninger om projektørlys. Faktisk har vi kun registreret i alt 24 henvendelser om projektørlys - svarende til ca. 10% af indberetningerne. De seneste år har vi ellers oplevet en procentandel på skønsmæssigt 30%. Det er dog vanskeligt at sige, om dette fald skyldes et reelt fald i brugen af projektørlys, at folk har vænnet sig til projektørlys eller måske noget helt tredje.

En enkelt projektørlys-sag står for næsten halvdelen af henvendelserne. Hændelsen fandt sted sent på aftenen den 25. maj 1997, og gav anledning til 11 henvendelser fra det meste af Storkøbenhavn.

En observatør fra Lyngby fortæller, at han ved 23.15-tiden var ude at lufte sin hund. Mod sydvest fik han øje på et lys, som bevægede sig frem og tilbage i en øst-vest bevægelse. Fænomenet virkede diffust og syntes at komme fra et lys på eller bag skyerne. Ganske få minutter før kl. 24.00 forsvandt fænomenet pludseligt.

Beretninger fra omtrent samme ☞

Nattelys vækker folk

Gennem årene har vi med mellemrum modtaget beretninger, hvor folk fortæller at være blevet vækket ved et kraftigt lys, som har skinnet ind gennem soveværelsesvinduet.

Sager af denne type har været omtalt her i UFO-Nyt. Se eksempelvis:
- UFO-Nyt nr. 4/81, side 29
- UFO-Nyt nr. 3/94, side 6
- UFO-Nyt nr. 5/95, side 5

Det interessante spørgsmål er, hvorvidt vi her har at gøre med en gruppe af observationer, som kan forklares ved det samme fænomen. Dette er naturligvis vanskeligt at svare på. Blot må man sige, at observationer indeholder en del fællestræk:

a) observatøren vækkes ved et kraftigt lys,
b) ofte bliver observatøren chokeret, og
c) der iagttages ofte en (lysende) kugle på himlen.
Kuglen foretager en bevægelse og forsvinder.

Danske rapporter

tidspunkt og fra så forskellige steder som Rødovre, Glostrup, Frederiksberg og Bagsværd følger i hovedtræk ovennævnte beskrivelse. Alle observatører så et lys, der bevægede sig frem og tilbage i en halvcirkel på himlen. Fænomenet blev set fra ca. 22.45 og frem til ganske kort før midnat, hvor det 'slukkedes'. Ud fra observatørernes beskrivelser hersker der ikke tvivl om, at fænomenet var et projektørlys. En krydspejling af rapportørernes retningsangivelser viser endvidere, at projektøren må have befundet sig et sted omkring Herlev eller Husum. Det har desværre ikke været muligt at finde ud af, hvem der havde opstillet projektøren.

Sky med mærkeligt lys

Om aftenen tirsdag den 7. oktober 1997 modtog Verner Møller, SUFOI's Alarmcentral, et opkald fra Bogense på Fyn. Rapportøren var en yngre kvinde, som netop havde observeret et fænomen på den nordøstlige himmel. Hendes mand var den første, der havde fået øje på fænomenet, og havde gjort hende opmærksom på det. Observationen startede ved 22.30-tiden og varede ca. 20 minutter.

I skemaet fortæller rapportøren, at fænomenet lignede "...en lang sky på himlen...inde i den lange sky var der en anden 'sky'...som for frem og tilbage med en meget hurtig fart - lige pludselig stod den helt stille, og sådan fortsatte den i ca. 20 minutter..."

Farven på den 'lille sky' beskrives som gul med et islæt af hvid og grå. Både den store og lille sky syntes efterhånden at drive væk, hvorfor fænomenet til sidst forsvandt bag naboens træer. Himlen var på observationstidspunktet stjerneklar.

Beskrivelsen af fænomenet kunne lede tanken hen på et projektørlys, der reflekteres af en højtliggende sky. Imidlertid blev fænomenet set i nordøstlig retning (dvs. væk fra Fyn og ud mod Kattegat). Holder rapportørernes retningsangivelse derfor stik, taler dette imod teorien om projektørlys, idet fænomenet da befandt sig ude over vandet.

Usædvanligt halo-fænomen?

Rapportøren fortæller, at hun netop var trådt ud af huset, da hun fik øje på fænomenet. Tidspunktet var omkring kl. 21.45 DST den 13. oktober 1997, og stedet er Kragenæs Havn (ved 4943 Torrig, Lolland).

Rapportøren kaldte på sin mand, som også så fænomenet. Efter at have iagttaget fænomenet i 15-30 minutter, gik de begge indendørs. Da de kikkede ud igen ved 22.30-tiden, var fænomenet forsvundet.

Fænomenets udseende beskrives som en slags 'mørk skive' omkring månen. Skiven var (sammenlignet med den næsten fulde måne) ganske stor. 'Skiven' betegnes som 'mørk', idet himlen inden for skiven ikke var så lys som uden for skivens kant. Selve månen syntes dog ikke mindre lysstærk end normalt. Dertil kom, at kanten af den mørke skive virkede lidt lysere end resten af himlen.

Rapportøren angiver skivens relative diameter (målt i udstrakt arm) til ca. 18-20 cm. Omregnes dette til vinkelgrader (under antagelse af en armlængde på 70 cm), svarer dette til 14-16 grader.

Rapportøren har imidlertid også lavet en tegning af månen og den sorte skive, hvor hun har forsøgt at tegne tingene i det rigtige størrelsesforhold. Ved hjælp af tegningen og kendskabet til månens relative diameter denne aften, er det således muligt at beregne fænomenets relative størrelse. Beregningerne får som resultat en diameter, som er væsentligt forskelligt fra det tidligere fundne. Beregningerne baseret på tegningen resulterer i en diameter på ca. 66 grader - hvilket er omkring fire gange så meget som de 16 grader fundet tidligere. Eksemplet viser med al ønskelig tydelighed, hvor forsigtig man skal være med beregninger af relative størrelser.

En umiddelbar vurdering - baseret på rapportørens beretning - er, at den observerede 'skive' sandsynligvis skal forklares som en form for ekstraordinært meteorologisk fænomen. Der er intet i beretningen, som peger i retning af eksempelvis noget menneskeskabt.

Beskrivelsen af fænomenet leder tanken hen på de såkaldte halo-ringe, som med mellemrum kan ses om månen eller solen. Halo-ringe optræder, når lyset fra enten månen eller solen brydes i højtliggende iskrystaller. Der kan være op til to ringe ad gangen. Ringene befinder sig i en afstand af 22 grader hhv. 45 grader fra månen/solen.

Rapportørens bemærkning om en lysende 'kant' på skiven, kunne tolkes som en sådan halo-ring. Radius for den mørke skive er ved de tidligere beregninger fundet til 8 grader hhv. 32 grader. En varsom tolkning kunne således være, at den lysende kant kunne passe med forekomsten af en halo-ring med radius på 22 grader.

Som forklaring på den mørke skive kan drages en parallel til viden fra perceptions-psykologien. Erfaringer viser nemlig, at menneskets oplevelse af en genstands *absolutte* lysstyrke influeres af genstandens lysstyrke *relativt* i forhold til omgivelserne. En lysskive, der observeres på en lys baggrund, opleves således *mindre* lyskraftig, end hvis den blev set på en mørk eller sort baggrund.

Området mellem den lysende haloring og månen opleves da netop som lyssvagt, idet det ses i forhold til den relativt mere lysstærke måne og haloring.

Dette er naturligvis blot en arbejdshypotese, og vi modtager meget gerne kommentarer og forslag fra læserne.

Gennemsigtig kugle set ved Halsskov

En 71-årig kvinde bosiddende i Halsskov, har gennem årene gjort tre observationer. Den seneste fandt sted den 13. august 1997 mellem kl. 21.00 og 21.30 DST.

Ifølge hendes beretning sad hun og så fjernsyn, da hun ved et tilfælde kikkede ud gennem stuens skrå tagvinduer og fik øje på et særegent fænomen. Fænomenet bevægede sig langs stranden (observatøren bor ned til Storebælt), men udførte så pludseligt et vinkelret drej og bevægede sig op mod rapportørens hus. Samtidig steg det i højde og passerede over kvindens garage. Dets udseende beskrives som en glaskugle med en lyskilde i centrum. Inde i kuglen var der noget, som mindede om roterende 'røg'.

I forbindelse med det personlige interview blev rapportøren bedt om at 'genopleve' hændelsen. Varigheden blev med ur målt til ca. 25 sekunder.

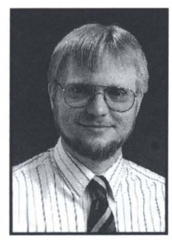
I næste nummer af UFO-Nyt vender vi tilbage til sagen med en uddybende artikel.

❑

Århundredets oplevelse

I 1989 trådte en kvinde fra New York frem og fortalte om den mest hårrejsende og spændende bortførelsessag nogensinde til undersøgeren Budd Hopkins. Sagen er bemærkelsesværdig, fordi der her ikke er nogen tvivl: Enten har vi her det definitive bevis for, at Jorden bliver besøgt af rumskibe, der bortfører mennesker, eller også er en kreds af personer i gang med ufohistoriens største fupnummer over for Budd Hopkins. Desværre har Budd Hopkins selv sat sig så meget på sagen, at alene han kan afgøre dens rigtighed - og han må siges at være ret forudindtaget!

AF PER ANDERSEN

Den 30. november 1989 ringede telefonen hos Budd Hopkins i New York. Det var Linda Cortile (pseudonym), som ringede til ham for at fortælle om en hændelse, der var sket om natten. Budd kendte Linda fra sin terapigruppe for bortførte, hvor Linda var kommet igennem flere måneder. Linda fortalte denne dag Budd, at hun ikke rigtig havde kunnet sove om natten. Da hun endelig gik i seng, følte hun sig lammet og så et underligt væsen i værelset. Men mere kunne hun ikke huske.

Flere dage senere bragte Hopkins Linda under hypnose for at udspørge hende mere om sagen. Nu fortalte Linda, at der havde været flere væsener i værelset, og at de havde taget hende ved hånden og ført hende ud gennem vinduet til et stort rumskib, der svævede lige uden for bygningen. Det skal her indskydes, at Linda bor i en lejlighed i et højhus midt i New York, hvor hun bor på en af de øvre etager. Hun blev altså ført lige igennem det lukkede vindue og svævede højt i luften uden for bygningen og ind i rumskibet.

Inde i rumskibet blev hun undersøgt, og rumskibet fløj ned i den nærliggende flod East River og op igen. Da hun kom tilbage i lejligheden, vækkede hun sin mand og to børn, der befandt sig i lejligheden, og de faldt alle i søvn igen.

"Dan" og "Richard" melder sig efter et år

Budd Hopkins gjorde ikke meget mere ved sagen på dette tidspunkt. Den lignede så mange andre bortførelsessager, som Hopkins havde hørt om, og den var ikke noget særligt.

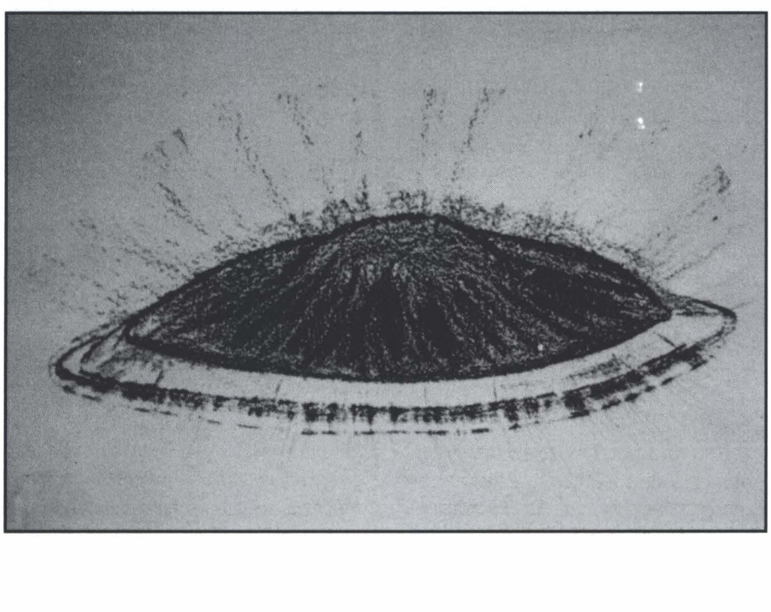
Der gik faktisk over et år, inden Hopkins tog sagen frem igen. I februar 1991 modtog han et brev fra to mænd, der kaldte sig for "Dan" og "Richard" (pseudonymer). De fortalte i brevet, at de havde set Lindas bortførelse og var bange for, hvad der var sket med hende. Men de fortalte ikke, hvorfor de havde ventet mere end et år, inden de gjorde noget ved sagen, ligesom det var pudsigt, at de lige skulle kontakte Hopkins uden at vide, at det var ham, der kendte Linda (sagen var ikke i medierne på dette tidpunkt).

De havde holdt i deres politibil tæt ved Brooklyn broen, og havde set, hvordan Linda var blevet ført bort af rumskibet. Deres historie blev dog efterfølgende mere og mere interessant, fordi den hele tiden udviklede sig og blev mere og mere fantastisk.

Da Hopkins og andre begyndte at lede efter Dans og Richards identitet hos politiet, ændrede de deres historie. De var i virkeligheden sikkerhedsfolk, der havde eskorteret en fremtrædende FN-person i en bil, fortalte de nu. Denne person antages generelt at være Javier Perez de Cuellar, der på dette tidspunkt var generalsekretær i FN. Dette benægter Javier Perez de Cuellar på det kraftigste, og Budd Hopkins tænkte ikke på at undersøge, om de Cuellar overhovedet var i New York på dette tidspunkt.

Dan og Richard går amok

Men dette er ikke det hele! For senere kom det frem, at ikke alene Linda var blevet bortført af rumskibet, det samme var Dan, Richard og de Cuellar, og de var sammen med Linda blevet transporteret af rumskibet til en strand, hvor Linda byggede nogle sandslotte sammen med rum-

Sådan så rumskibet ud ifølge Linda Cortile.

☞

folkene. Bagefter var sikkerhedsfolkene og FN-personen blevet transporteret tilbage til deres bil, hvor de havde efterladt de Cuellar stående på taget af bilen.

Som om dette ikke var nok, så blev Dan og Richard efterfølgende besatte af Linda. De opsøgte hende, og ifølge Linda begyndte de mærkeligste hændelser nu at ske. Blandt andet spionerede de mod Linda, de bortførte hende flere gange, bl.a. fordi de var bange for, at hun selv var en rumkvinde (?). Anden gang kidnappede Dan hende, og hun var nær blevet voldtaget og druknet, hvis ikke Richard var kommet og havde reddet hende.

Flere og flere tilsyneladende usandsynlige beretninger kom frem fra Dan og Richard, enten gennem Linda Cortile, der jævnligt havde kontakt med dem, eller gennem indtalte bånd, som Dan og Richard sendte til Budd Hopkins. Således fortalte Richard på et tidspunkt, at han såmænd selv var blevet bortført mange gange sammen med Linda Cortile - allerede så tidligt som i deres barndom, og at han mente at være far til Lindas ene barn (undfanget om bord på et rumskib).

Er Dan og Richard ægte?

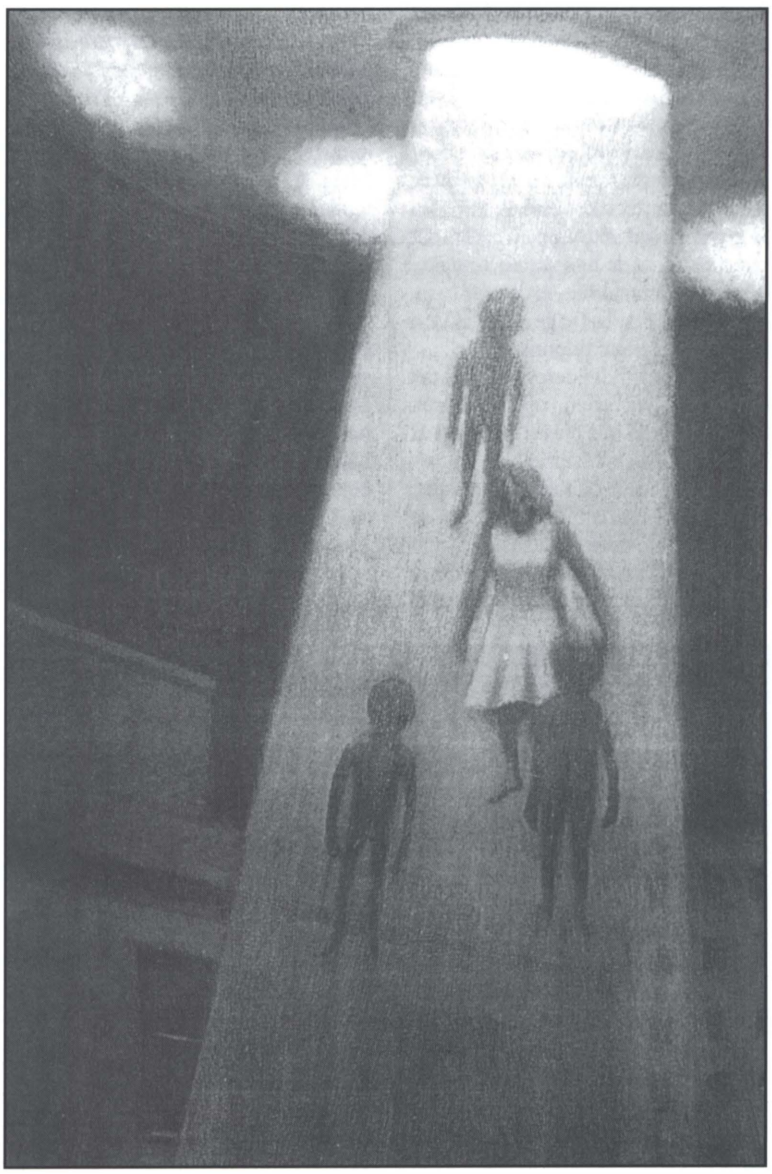
Disse mere eller mindre vanvittige detaljer holder Hopkins ikke meget af at tale om. Når han holder foredrag om sagen, bliver de behændigt forbigået, omend han har beskrevet det hele udførligt i sin bog "Witnessed".

Bogens titel refererer til, at Hopkins mener, at vi her har den første bevidnede bortførelsessag af betydning. Og ved første øjekast ser listen af vidner imponerende ud: Dan, Richard, Javier Perez de Cuellar, Janet Kimball, Lindas familie, Cathy Turner og Francesca. Flere af disse vidner skal vi vende tilbage til, men lad os først se på Dan og Richard.

Disse to vidner - sammen med de Cuellar - er karakteristiske derved, at kun Linda og hendes familie har mødt dem. Budd Hopkins har kun fået breve og lydbånd fra dem. Det er altså på ingen måde muligt at verificere deres eksistens, og de Cuellar benægter som sagt at være involveret.

Greg Sandow blev for nylig bedt om at kikke på Linda Cortile sagen, og han har bl.a. beskæftiget sig med de breve og bånd, som Dan og Richard sendte frem. Richard indtalte båndet efter et manuskript (ingen forklaring herpå), og mens nogle mener, at stemmen er monoton og unuanceret, så mener Greg Sandow efter at have hørt båndet, at Richard ikke spiller skuespil, men virker ægte. Sandow siger, at hvis Richard ikke er ægte er han en fantastisk skuespiller. Brevene fra dem virker tilsyneladende også ægte uden tydelige tegn på fup.

Et andet interessant brev er det, som Budd Hopkins modtog fra "den tredie mand", altså de Cuellar, hvor han igen afviser sin deltagelse i bortførelsen. Der er visse lighedspunkter mellem dette brev og brevene fra Dan og Richard, men der er også forskelle. Sproget i brevet fra de Cuellar er ganske konsistent med hans kulturelle baggrund og sociale position - men på den anden side set kunne dette brev jo være ægte, idet det tager afstand fra historien.

(Tegning: fra bogen "UFO 1947-1997")

Damen på broen

Her kunne historien for så vidt godt stoppe, og havde der ikke været andre påståede vidner, så ville de fleste nok alligevel have været særdeles skeptiske over for sagen. Men der er faktisk flere vidner, og specielt Janet Kimball (pseudonym) er særdeles interessant, for hende har Budd Hopkins mødt personligt.

Omkring 1 1/2 år efter Lindas oplevelse i 1989 skrev Janet Kimball til Budd Hopkins, men brevet blev tilsyneladende forlagt. Så det var først efter et nyt brev i november 1991, at Hopkins opdagede, at han her havde et nyt vidne i Linda-sagen. Igen er det pudsigt, at Janet lige skriver til Hopkins ("jeg så din bog og kunne godt lide dit navn"!), og hvorfor der gik mere end 1 1/2 år, inden hun skrev til Hopkins.

Igennem den følgende tid mødtes Budd Hopkins med Janet Kimball og havde flere telefonsamtaler med hende. Hendes historie er, at hun var på vej hjem fra en fest den pågældende nat i sin bil, og hun kørte over Brooklyn Bridge. Halvvejs over broen døde bilen, og lysene på bilen gik ud. Også vejbelysningen forsvandt. Bagved kom en anden bil, men også denne bil standsede, og lygterne gik ud.

Ud ad højre vindue så hun, hvad

Linda Cortile, alias Linda Napolitano.

der lignede en bygning brænde. Lyset var så kraftigt, at hun måtte dække øjnene. Lyset viste sig at komme fra et fartøj, og hun så fire små væsener svæve ud af bygningen sammen med en person, der lignede en pige i nattøj.

Objektet fløj væk med stor hastighed. Janet havde lyst til at snakke med de mennesker, der var parkeret bag ved hende. Nogle af dem løb rundt om bilerne og tog sig til hovedet og råbte ophidset. Men Janet havde det skidt og skyndte sig i stedet hastigt hjem.

Det er interessant at bemærke, at Janet mener, lyset var så kraftigt, at tusinder måtte have set det.

Janet trækker sig - nye vidner træder frem

Så her har vi i det mindste et vidne, som Budd Hopkins selv har mødt. Desværre har han ikke forsket ret meget i hendes baggrund. Da han forsøgte at gøre det ved at bede hende om kontakt til hendes familie og andre, der kunne verificere historien, trak hun sig ud af sagen. Hun ønsker ikke længere at blive kontaktet eller interviewet, angiveligt fordi hun er bange for sin position i det lokale samfund, hun bor i. Det har også betydet, at Budd Hopkins heller ikke har villet efterforske hende i lokalsamfundet. Og det gør det igen svært at få faste holdepunkter i hele historien.

Igen har ovennævnte Greg Sandow lyttet til de båndede interviews med Janet Kimball, og han mener, det er helt ægte. Forstået på den måde, at de lyder som ægte samtaler. Sandow har ingen grund til at tro, at det er skuespil.

Der er også andre vidner, men de er langt mere usikre. Cathy Turner mener, at hun så et ufo svæve ved en bygning i New York, men hun kan ikke stedfæste eller tidsfæste hændelsen, så det er vanskeligt at bevise, at hendes oplevelse overhovedet har noget med sagen at gøre. Hun er efterfølgende død, men hendes nevø har bekræftet, at hun har snakket om en sådan hændelse.

En person ("Francesca") i Linda Cortiles bygning mener at have set et kraftigt lys uden for sit vindue en nat i november 1989, hvilket først kom frem så sent som i 1995. Men hun så ikke andet end det underlige lys. En "Marilyn Kilmer" påstod i første omgang at have været bortført sammen med Linda, hvilket Linda også kunne huske. Senere har Marilyn Kilmer dog trukket sin historie tilbage.

Hvem er Linda Cortile?

Hvilket så bringer os til Linda selv og hendes familie. Især hendes mand er et specielt vidne, ikke alene fordi han er så tæt på Linda, men også fordi han selv mødte Richard en dag, da han gik på gaden sammen med Linda. Desværre vil han slet ikke samarbejde eller bekræfte hendes historie. Kunne det tænkes, at han har indset, at hustruen er involveret i et farligt fupnummer? Eller er det - som Budd Hopkins og andre mener - fordi Linda og manden er gledet fra hinanden, bl.a. på grund af Lindas relationer til Dan og Richard?

Linda selv bliver beskrevet som troværdig af Budd Hopkins, Greg Sandow og andre. Men hun er uden tvivl en meget bemærkelsesværdig person på flere måder. Hun hævder, at hun siden sin barndom har haft underlige oplevelser, herunder bortførelser, hvilket jo i første omgang var årsagen til, at hun søgte ind i Hopkins gruppe. Der har dog ikke været vidner til disse andre hændelser.

I sin ungdom var hun en lovende sanger og model under navnet Lynn Long, og hun var også direktionssekretær en overgang. Men så holdt hun op med karrieren for at blive gift og få børn.

Hun har som nævnt haft andre mærkelige oplevelser, og hun har fortalt om adskillige bortførelser fra den samme bygning og fra det samme område siden sin barndom, og det har andre medlemmer af hendes familie også. Hertil kommer, at hun mener, at hun er en efterkommer efter Jeanne d'Arc.

Omkring tidspunktet for sin bortførelse, opdagede Linda en lille bule på næsen. Hun mente, at den kunne være en implanteret genstand (hun havde lige læst Hopkins bog "Intruders"). Linda besøgte derfor en læge - som hun var i familie med - og lægen anbefalede hende at få taget et røntgenbillede. Dette gik Linda modvilligt med til, men billedet blev ikke fremkaldt med det samme.

Da billederne så blev undersøgt et par dage efter, viste det sig, at der ikke var noget usædvanligt at se. Hopkins og Linda mener imidlertid, at rumfolkene har været og fjernet genstanden igen, for i de mellemliggende dage var Linda en morgen vågnet med næseblod.

Og midt i det hele står Budd Hopkins med alle trådene. Der er ingen tvivl om, at han tror 100% på hendes historie, men han er næppe en særlig neutral og objektiv undersøger. Som en tilhører til et foredrag med Linda kommenterede: Hvis Linda forsøgte at sælge Brooklyn Bridge til Hopkins for 30 dollar, så ville han ikke bare købe den, men også spørge, om Queens tunnelen også var til salg!

Avisdepotet

Man kan selvfølgelig stille en mængde spørgsmål i en sådan sag. Men et af de vigtigste er nok, hvorfor der ikke

☞

er andre, der har set og rapporteret bortførelsen den 30. november 1989? Fx fortalte Janet om adskillige biler på Brooklyn Bridge. Bilisterne så det samme som hende, men ingen af dem har meldt sig, selv efter at sagen i de senere år har fået masser af medieomtale.

Hertil kommer, at området faktisk myldrer med liv om natten på det tidspunkt, hvor Linda angiveligt blev bortført. Det skyldes, at der kun 100 meter fra Lindas bopæl ligger et avisdepot, hvor lastbiler og chauffører hele natten arbejder med at læsse aviser på lastbiler til næste morgens distribution. På trods af undersøgelser viser det sig, at ingen på avisdepotet synes at have set noget mærkeligt den pågældende nat.

Nu kan man argumentere for, at rumskibet kun svævede uden for Lindas lejlighed i ca. 1 1/2 minut, og at lastbilchaufførerne kunne have været inde i en café, hvor de ofte kom. Men faktum er - hvis historien er korrekt - at rumskibet må have svævet hen til bygningen, svævet uden for bygningen, fløjet ned til East River for at samle Dan, Richard og de Cuellar op, for derefter at flyve ned i floden. Herefter må den være kommet op igen. Og have sat Dan, Richard og de Cuellar af ved bilen og fløjet tilbage med Linda. Det synes utroligt, at ingen andre i New York, incl. lastbilchaufførerne, har set dette og har villet stå frem med deres historie. Specielt når Janet Kimball beskriver lyset så kraftigt, at "tusinder må have set det".

Det har Budd Hopkins nu også et svar på. Rumskibsteknologien er så avanceret, mener han, at rumfolkene kan gøre deres rumskib usynligt efter behov. Så bortset fra de par minutter, hvor det svævede uden for Lindas lejlighed, har det simpelthen været usynligt. En meget belejlig forklaring, må man sige.

Konklusion

Man må konkludere, når man tager alle sagens oplysninger i betragtning, at der her virkelig kun er to muligheder: Et vaskeægte rumskib eller et stort fupnummer.

Hvis det er et fupnummer, så er der ingen tvivl om, at Linda selv må være involveret - endda særdeles meget. Hun kan så have fabrikeret historierne med Dan og Richard, der ikke behøver at være virkelige personer - kun Linda har mødt dem. Det vil dog sige, at der har været brug for en enkelt statist til det omtalte møde med Lindas mand. Ligeledes har Linda haft behov for hjælp ved fabrikeringen af de indtalte bånd med Dan og Richard.

Mere kompliceret bliver det med Janet Kimball. Hendes beretning er så sammenhængende med Lindas, at hun i givet fald også må være et fupnummer. Det må så være en person, der er blevet lokket med på spøgen, selv om det kan være svært at se hendes bevæggrunde for dette. De øvrige vidner som fx Kathy Turner kan være tilfældige og i virkeligheden ikke involverede i sagen.

Lindas familie er et mere åbent spørgsmål. Kan den være uvidende om et evt. fupnummer. Eller ved Lindas mand det godt og holder sig helt i baggrunden af samme årsag?

Disse detaljer og forhold gør sammen med en lang række andre forhold, som vi ikke er gået i detaljer med her, at der i så fald ville være tale om et stort, kompliceret fupnummer, der i hvert fald skal involvere ikke mindre end fire personer incl. Linda selv. Og dette skulle være foregået siden 1991 (hvor Dan og Richard for første gang træder ind på scenen) og til i dag.

Ikke fordi det er umuligt, men et sådant fupnummer synes at være godt klaret.

Den eneste anden mulighed er så, at der er tale om en ægte bortførelse foretaget af rumfolk fra en fremmed planet. Dette betyder, at hele Lindas historie er sand incl. de mere eller mindre vanvittige historier med Dan og Richard, deres fælles bortførelser som børn, at Richard mener, at han er far til det ene af Lindas børn osv. osv. Også en svær kamel at sluge.

Jeg kan ikke afgøre, om sandheden er det ene eller det andet. Læseren må selv vurdere, hvilken af versionerne der synes mest sandsynlig og ægte...

❑

Kilder:

Greg Sandow: *The Linda Cortile Case Analysed: Part 1*, IUR, spring 1997.

Greg Sandow: *The Linda Cortile Case Analysed: Part 2*, IUR, Summer 1997.

Jeffrey B. King: *A Bridge Too Far*, Skeptical Inquirer, March/April 1997.

Budd Hopkins: *Witnessed. The True Story of the Brooklyn Bridge UFO Abduction*, Pocket Books 1996.

Budd Hopkins: *The Woman on the Bridge*, UFO Magazine, Vol. 11, No. 6.

Budd Hopkins: *House of Cards*, IUR, March/April 1993.

The Claims in Question, IUR, March/April 1993.

Donald A. Johnson: *Why the Linda Case is a Hoax*, IUR, March/April 1993.

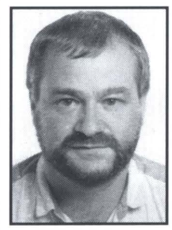
Willy Smith: *The Impossible Testimony of Janet Kimball*, IUR, March/April 1993.

David M. Jacobs: *A Matter of Ethics*, IUR, March/April 1993.

Store løgne og små grønne mænd

Da den kolde krig sluttede, måtte CIA ændre stil. Nu var det slut med tavshed og hemmelighedskræmmeri, så organisationens ledere dukkede op i talkshows i både radio og tv. Her var en chance, som ufologerne så absolut måtte udnytte. Efter henvendelser fra en del ufo-forskere iværksatte CIA's direktør R. James Woolsey i slutningen af 1993 en undersøgelse af CIA's ufo-arkiv. Regeringshistorikeren Gerald K. Haines fik til opgave at gennemgå alle de rapporter, som regeringen og CIA havde indsamlet fra 1947 til 1990.

AF FLEMMING O. RASMUSSEN

Medieblæst med forsinkelse

Gerald K. Haines' undersøgelse blev offentliggjort først på sommeren 1997, men medierne blev først opmærksomme på den gode historie, som undersøgelsen var, engang i august. Men så gik det også stærkt. De fleste af de store amerikanske aviser og NBC Nightly News slog historien stort op, og overskrifter i stil med "CIA frygtede ufo-hysteri", var meget almindelige. Nogle af aviserne kom også ind på CIA's hemmelighedkræmmeri, som bl.a. overskriften "Store løgne og små grønne mænd" fra New York Times antyder.

Medierne så kun på to aspekter i Haines' undersøgelse. Det ene aspekt er kort fortalt, at det var amerikanske spionfly som fx U-2, der ifølge Haines var årsag til mange ufo-rapporter i 1950erne og 1960erne. Dertil kommer, at det amerikanske flyvevåbens Project Blue Book angiveligt førte offentligheden bag lyset med falske ufo-forklaringer.

Da aviserne bad flyvevåbenet om en kommentar til Haines' undersøgelse, svarede brigadegeneral Ronald Sconyers den 4. august:

"Jeg kan hverken be- eller afkræfte, at vi løj. I flyvevåbenet skal vi tage hensyn til den nationale sikkerhed, før vi viderebringer oplysninger."

General Sconyers' svar fjerner på ingen måde mistanken til flyvevåbenet.

Det andet aspekt tog udgangspunkt i en af de mange kommissioner, som den amerikanske regering og CIA nedsatte i perioden 1947-1990. Det var Robertson Panelet, der blev oprettet i 1953 og var sponsoreret af CIA.

Pressen fokuserede på, at Robertson Panelet kom til det resultat, at regeringen skulle afvise alle ufo-rapporter. En linje som Project Blue Book også fulgte. Men man afviste dog ikke helt, at ærkefjenden, Sovjetunionen, brugte ufoer som middel til at få al kommunikation til at bryde sammen før et eventuelt atomangreb på USA. En nyhed, der var mere end 40 år undervejs.

CIA løj

Gerald K. Haines' undersøgelse er ikke en murstensroman, som man nok ville forvente, når det drejer sig om mere end 40 års engagement i ufo-rapporter. I Internet-versionen er den på omkring en snes sider, men med mange henvisninger, 93 i alt.

Haines kommer flere gange ind på, at CIA som følge af sit hemmelighedskræmmeri sandsynligvis har været med til en ufo-sløring, men som man nok kan regne ud, kan han ikke bevise det. Haines nævner i sin undersøgelse et par - for os danskere - ukendte sager, hvor der bl.a. indgår bånd og fotografier, som CIA har undersøgt. Begge sager rummer visse indicier på, at der har fundet en sløring sted. Men det endegyldige bevis, har det ikke været muligt at finde, selv om CIA beviseligt løj over for de ufoforskere, der havde henvendt sig.

Ufo-organisationernes rolle

CIA's ufo-historie handler ikke kun om CIA, men også om de amerikanske organisationer og enkeltpersoner, som gennem tiderne har undersøgt ufo-rapporter.

I 1958 frygtede CIA, at regeringen ville foretage endnu en undersøgelse af ufo-rapporterne, derfor kontaktede organisationen flyvevåbenet for at fastlægge deres fælles fremtidige politik. Det kom endda så vidt, at en af CIA's agenter mente, at en navngiven ufo-forsker havde "skjulte motiver" og derfor måtte ses nærmere efter i sømmene af FBI. Det står dog ikke klart, om FBI undersøgte ufo-forskerens forhold.

Dette tilfælde skulle dog ikke være enestående. Ifølge ufo-bogen "UFOs Over the America" af Coral og Jim Lorenzen, grundlæggerne af Aerial Phenomena Research Organization (APRO) var der mange lignende og kluntede forsøg på at genere ufo-forskere og organisationer.

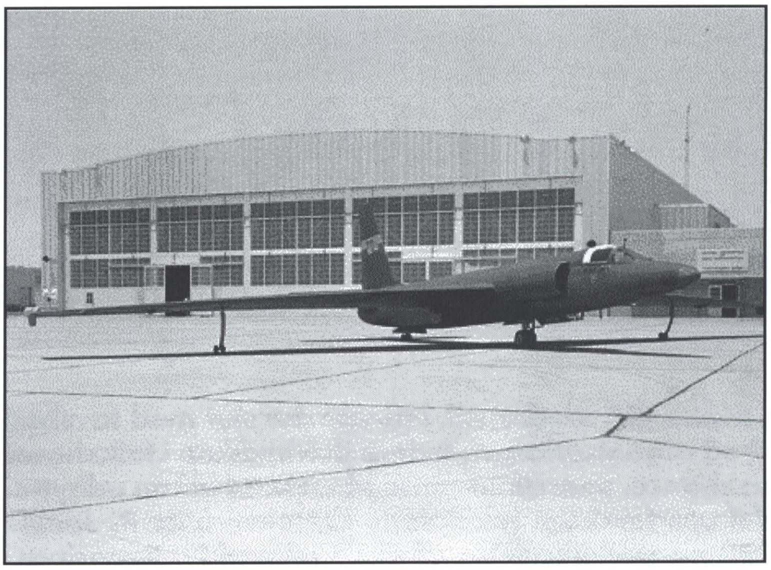
Spionfly og ufoer

Pressen kastede sig hurtigt over den forholdsvis lange del af Gerald K. Haines' undersøgelse, der antyder, at de sete ufoer blot var amerikanske spionfly.

Spionflyet U-2 blev brugt under

☞

CIA og ufoerne

Det første U-2 fly blev taget i brug i 1955. Her ses et U-2 fly i NASA-forklædning fotograferet den 6. maj 1960 på Dryden Flight Research Center. Fem dage tidligere var piloten Gary Powers blevet skudt ned i sit U-2 fly under en spionageflyvning over Sovjetunionen.

U-2 flyet har et vingefang på over 30 meter og kan flyve så højt, at almindelige luftværnsmissiler ikke kan nå det. I dag hedder modellen U-2S, og der er 36 i aktiv tjeneste.

Personalet hos Project Blue Book havde kendskab til U-2 flyvningerne, men var meget omhyggelige med ikke at forklare formodede ufo-observationer med U-2. De lysende objekter, som folk havde set højt på himlen, blev bortforklaret som iskrystaller og andre naturfænomener, men var i virkeligheden lysreflekser fra U-2 flyene. Ifølge CIA skyldes over halvdelen af alle ufo-rapporter fra 1950erne og 1960erne overflyvninger af U-2.
(Foto: NASA)

den kolde krig til spionage mod Sovjetunionen. Flyet kan operere i op til 20 kilometers højde. De første U-2 fly var sølvgrå og reflekterede derfor sollys. De kraftige refleksioner kunne især ses ved solopgang og solnedgang. U-2 spionflyet blev senere malet sort og er trods sin alder stadig i brug. Senest er det set brugt til overvågning af Irak.

Et andet fly, der kunne misfortolkes som et ufo, var OXCART (SR-71 eller Blackbird). I nyere tid er det ikke usandsynligt, at et Stealth-fly er fejlfortolket som et ufo.

Ufo som sløring

I slutningen af 1970erne og i 1980erne nedtrappede CIA sin interesse for ufoer og ufo-rapporter, selv om interessen i befolkningen steg, da der i 1984 blev pustet nyt liv i den påståede ufo-nedstyrtning ved Roswell i New Mexico i sommeren 1947.

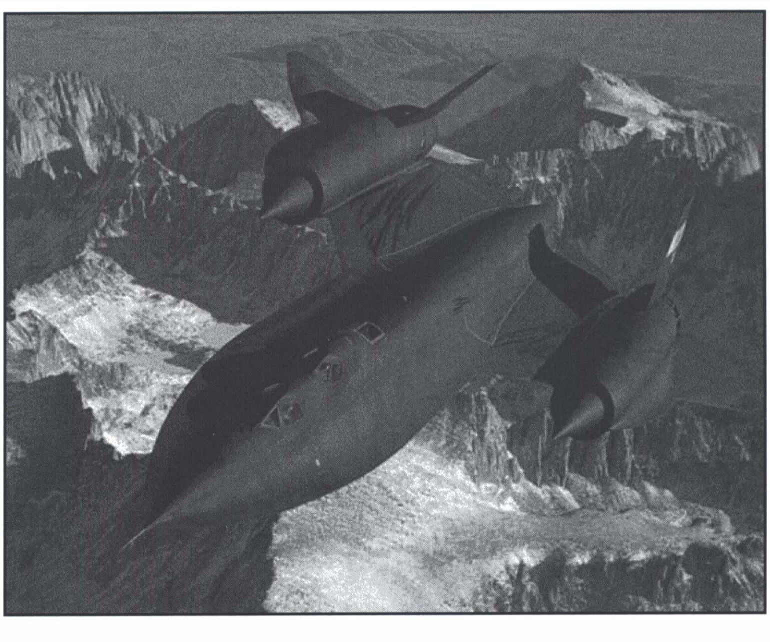
Tre ufo-forskere mente, at det amerikanske flyvevåben skjulte det nedstyrtede ufo og dets døde besætning. De henviste til nogle hemmeligtstemplede dokumenter, som en af dem havde modtaget fra en ukendt kilde. Ifølge dokumenterne nedsatte præsident Harry S. Truman en hemmelig gruppe, Majestic-12, til undersøgelse af vraget og den døde besætning.

Dokumenterne, som er af tvivlsom oprindelse, beviser ikke, at et ufo styrtede ned ved Roswell. For ifølge det amerikanske flyvevåben styrtede noget helt andet ned den sommerdag i 1947.

I september 1994 frigav det amerikanske flyvevåben en ny rapport om Roswell-hændelsen. I denne rapport er konklusionen, at vragresterne fundet ved Roswell i 1947 er resterne af en hemmelig ballon-operation, Project Mogul, som skulle bruges til spionageopgaver mod Sovjetunionen.

Hvis CIA har brugt en bevidst sløring til at skjule sandheden om ufoer, så var heldet med både CIA og det amerikanske flyvevåben i 1947, hvor alle råbte "ufo", da de så et tophemmeligt ballon-projekt havarere. Man må nok sige, at den sløring, som ufo-observatørerne lavede, var god. I de seneste 50 år har det i hvert fald været umuligt at afvise den. Ufo-nedstyrtningen lever og har det godt som en sløring med modsat fortegn.

Det kan også tilføjes, at dr. Larry Bland, redaktør af "The George C. Marshall Papers", har afsløret, at de såkaldte Majestic-12 dokumenter er svindel. Sproget i dem er nøjagtig det samme som i et brev fra Marshall til præsidentkandidat Thomas Dewey fra 1944, hvor ordet "Magic" indgår. Datoer og navne er ændret, og "Magic" er ændret til "Majic". Dertil kommer, at det var en fotokopi og ikke en original. Der findes ifølge Gerald K. Haines ingen originale MJ-12 dokumenter. ❑

SR-71 Blackbird blev taget ud af aktiv tjeneste i 1990.

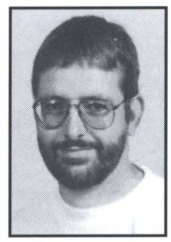
Gerald F. Haines' undersøgelse, som fik overskriften "CIA's rolle i ufostudiet 1947-1990", blev i 1997 offentliggjort bl.a. på Internettet under adressen: *www.odci.gov/csi/studies/97unclas/ufo.html*

Kilder:
Gerald K. Haines: *A Die-Hard Issue. CIA's Role in the Study of UFO's, 1947-90*
IUR, Fall 1997

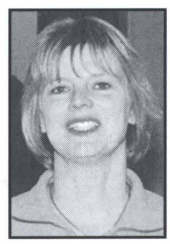
Ufo konferencen 1997

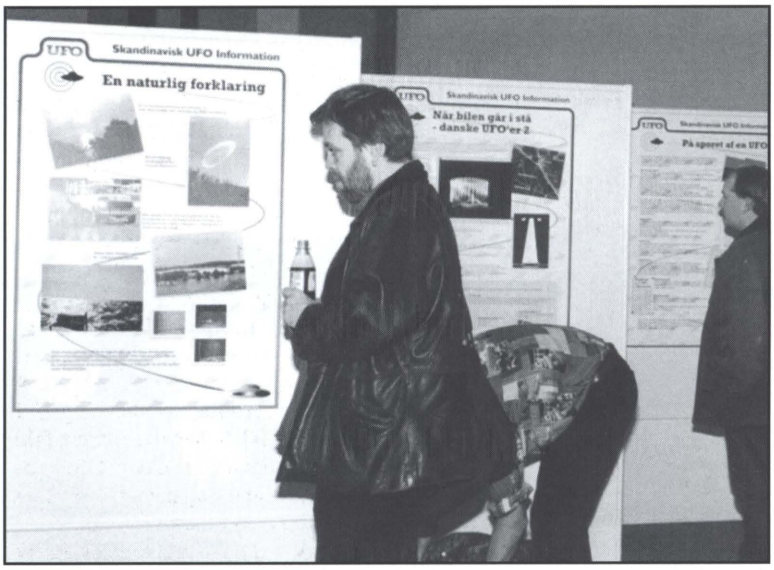
Den 1. november 1997 markerede SUFOI foreningens 40 års jubilæum med en stor konference i Lyngby Storcenter. Dagen bød på otte foredrag af danske og udenlandske ufo-forskere, diskussioner, erfaringsudveksling, en helt ny udstilling, videoforevisning og ikke mindst hyggeligt samvær. Konferencen blev en succes og nød stor mediebevågenhed. Her bringer vi enkelte glimt fra en dag, hvor foreningens jubilæum blev fejret med manér.

AF
KIM MØLLER
HANSEN (tekst)

INGE H.
SVANE (fotos)

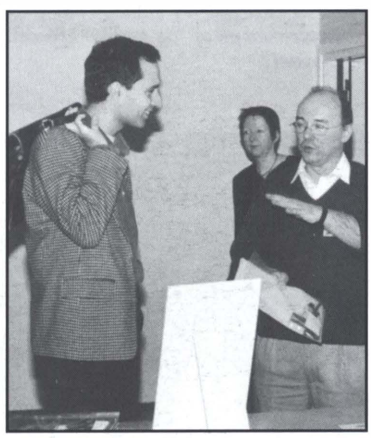
Straks ved åbningen klokken 9.30 strømmede det ind med interesserede. De brugte ventetiden frem til det første foredrag kl. 10 med at se nærmere på SUFOI's varierede udbud af salgsmaterialer og studere foreningens nye plancheudstilling skabt af Henrik Klinge Pedersen og Lars Thomas. Udstillingen vil senere blive vist landet rundt på bl.a. folkebibliotekerne.

Peter Nørgaard fortalte om en række nyere danske ufo-observationer og formodede ufo-fotos, og Torben Birkeholm (billedet) gav en levende fremstilling af den spændende bilstop-sag ved Vejle fra 1995. Det var kendetegnende for alle foredragene, at de var velbesøgte med et meget lyttende og interesseret publikum.

Dagens første foredragsholder var Clas Svahn, journalist og formand for UFO-Sverige. Han har i flere år undersøgt Gösta Carlssons kendte nærobservation i en svensk skov og bl.a. skrevet den anbefalelsesværdige bog "Mötet i gläntan" (NTB/Parthenon 1995).

I pauserne mellem foredragene gik snakken livligt i foyeren. Her er Mikael Rothstein (ph.d. fra Institut for Religionshistorie ved Københavns Universitet) og John Spencer (forfatter og tilknyttet BUFORA) midt i en dybsindig diskussion. De to herrer bidrog med foredragene "Kan ufoer findes uden at eksistere?" og "UFOs: Facts, Myths, and Mythology".

☞

SUFOI 40 år

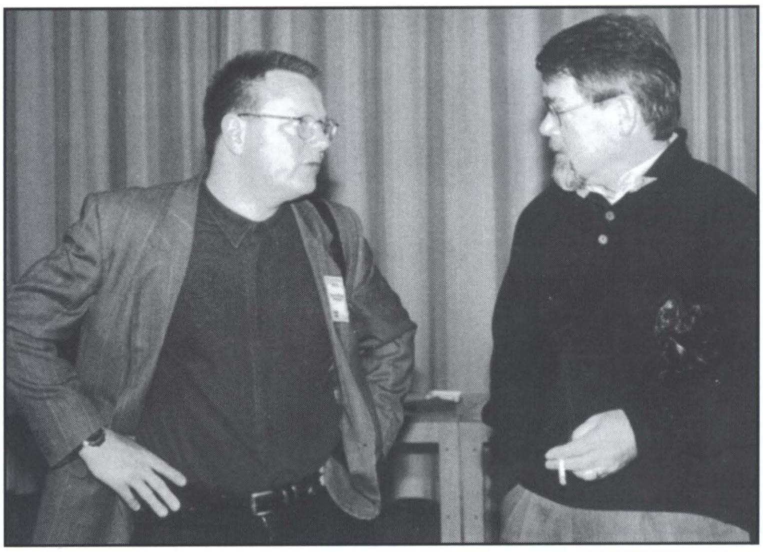

Mange engelske landmænd har i årevis fået ødelagt en del af høsten, fordi kornet er lagt ned. Som årene er gået, er mønstrene på de såkaldte "korncirkler" blevet mere og mere kunstfærdigt udført. Nogle har fortolket dem som budskaber fra rummet, medens andre mener, at de skyldes jordiske hærværksmænd, der burde straffes på linje med graffiti-malere.

For nogle år siden blev "spøgen" importeret i Danmark (af engelske spejderdrenge på sommerlejr, påstår nogle), og Ole Henningsen har grundigt undersøgt de fleste tilfælde. I sit foredrag fremlagde han ret tydelige beviser for, at de danske korncirkler har en ganske jordnær forklaring.

På billedet er Ole Henningsen travlt optaget af at flytte rundt på nogle af sine mange meteorittter, der kunne ses i udstillingsområdet i foyeren.

Både før, under og efter kongressen havde medierne sat fokus på ufoerne og personerne omkring emnet. Mange foredragsholdere og gæster blev interviewet, og landsdækkende aviser og tv-stationer dækkede begivenheden ganske grundigt.

UFO-Nyts tegner og manden bag plancheudstillingen, Henrik Klinge Pedersen, i samtale med en af "de gamle" i foreningen, SUFOI's tidligere formand Flemming Ahrenkiel.

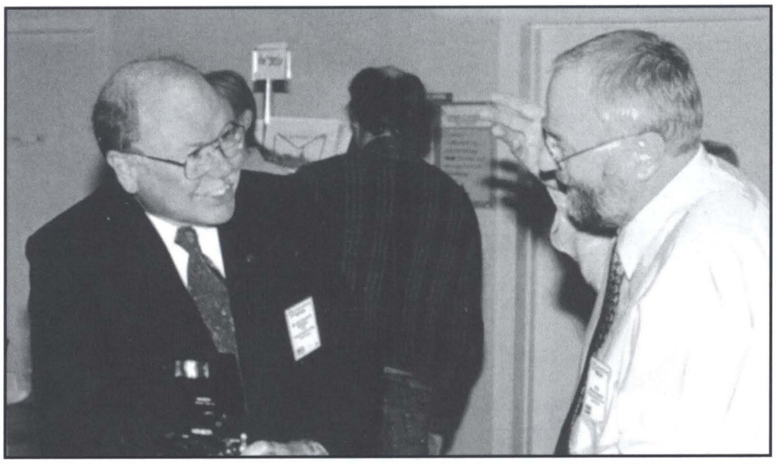

I pauserne benyttede mange gæster muligheden for at tale med foredragsholderne og stille opklarende spørgsmål. Her står den engelske ufo-forsker og forfatter Jenny Randles i foyeren omgivet af spørgelystne gæster.

Jenny Randles er en ihærdig efterforsker, og i sit engagerede foredrag gav hun flere eksempler på, at der måske alligevel er noget om snakken angående de mystiske "Mænd-i-sort", som angiveligt truer ufo-vidner til tavshed.

Til højre står journalist Per Borgaard (æresmedlem af SUFOI) i samtale med SUFOI's formand Per Andersen. Per var hovedkraften bag det store arrangement, og realiserede projektet sammen med 20 aktive medlemmer af foreningen.

Den amerikanske ufolog og NASA-medarbejder, Richard F. Haines, i samtale med Ole Henningsen. Haines er bl.a. kendt for sine seriøse bøger, og har især beskæftiget sig med professionelle piloters observationer. Piloter er efter hans mening særlig pålidelige observatører. Haines' foredrag havde derfor titlen "Pilot UFO Sighting Reports: A Source of Significant and Reliable Data". Han gav mange eksempler på, hvordan flyenes tekniske udstyr tilsyneladende er blevet påvirket af ufofænomener.

Richard Haines' særdeles levende og medrivende foredrag satte et værdigt punktum for den hidtil største ufokonference i Danmark. ❑

Rapport om lysforurening

Den 15. januar 1997 blev der i Tycho Brahe planetariet afholdt en konference om lysforurening (se UFO-Nyt nr. 2/97, side 13-14). Blandt emnerne var de projektørlys, der også generer SUFOI's efterforskningsarbejde meget. SUFOI deltog aktivt i konferencen, og nu er rapporten fra konferencen udkommet. Den er forhåbentlig endnu et skridt på vejen til at få reguleret og lovgivet omkring brugen af himlen til reklame ved hjælp af lyskastere.

Rapporten koster kr. 100 plus porto og kan bestilles hos: Bygningskulturens sekretariat, Bredgade 66, 3., 1260 København K. Tlf. 70 22 12 99. ❑

/pa

Besøg fra rummet i Area 51

Area 51 eller "Område 51", som det kaldes på dansk, har gennem en del år været genstand for intens nysgerrighed fra ufo-interesseredes side. I dette område i staten Nevada i USA er der en tophemmelig base, hvis eksistens tidligere er blevet benægtet af de amerikanske myndigheder. Det er her, at hemmelige fly som U-2, F-117 Stealth og Aurora er blevet testet, og derfor antagelig har givet anledning til de mange rapporter om uidentificerede flyvende objekter i området.

Storfilmen "Independence Day" lægger sig også tæt op ad myten om, at der i Area 51 skulle befinde sig nedstyrtede flyvende tallerkener, hvis teknologi så senere er anvendt af de amerikanske forskere i fabrikationen af de nye flytyper.

Nu føler amerikanske geologer sig overbevist om, at der virkelig har været besøg fra det ydre rum i dette område, men et godt stykke tilbage i Jordens fortid.

Det ansete videnskabelige tidsskrift "New Scientist" berettede i november 1997, at der i området i nærheden af byen Rachel i Nevada var fundet deformerede korn af mineralet kvarts samt et lag af grundstoffet iridium - begge dele kraftige indicier for nedfald af en meteorit.

Målingerne viser, at nedfaldet af en meteorit med en anslået diameter på 6 km fandt sted for 367 mio. år siden og dannede et kraterområde på 100 km i diameter, meddelte Charles Sandberg fra US Geological Survey på et møde i Salt Lake City.

Sandberg har tilsyneladende håndfaste indicier for sin melding om det ret så indtryksfulde besøg fra rummet. Men efter sigende har heller ikke Charles Sandberg i sin forskning haft adgang til hele det hemmelige eller "ikke-eksisterende" baseområde! ❑

Ole Henningsen

Køb kongressen!

Samtlige foredrag fra kongressen blev optaget på video.
Nu kan du bestille en kopi af det hele på 7 timers video (fordelt på to bånd). Se og hør selv:

- Jenny Randles, England
- Richard F. Haines, USA
- Clas Svahn, Sverige
- John Spencer, England
- Peter Nørgaard, SUFOI
- Torben Birkeholm, SUFOI
- m.fl.

Vi gør opmærksom på, at der kun bliver denne *ene chance* for at bestille båndene, da der kun fremstilles netop det antal, som vi modtager bestillinger på *inden den 1. april 1998.*

Endvidere gør vi opmærksom på, at lydkvaliteten på båndene ikke er professionel. Lyden kan godt høres, men man må ikke forvente en kvalitet som på normale købebånd.

Pris: **Kr. 290,00** for i alt 7 timers spændende ufo-foredrag med Danmarks og verdens førende ufo-eksperter.

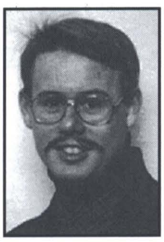
Bestilling: Indbetal beløbet på giro 9 11 77 25 (SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte) inden den 1. april og skriv "Kongresvideo" i modtagerfeltet. Eller send din bestilling til: SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Kig på himlen

Astronomiske fænomener i perioden 15. februar - 15. maj

AF KIM HORSEVAD

Planeterne

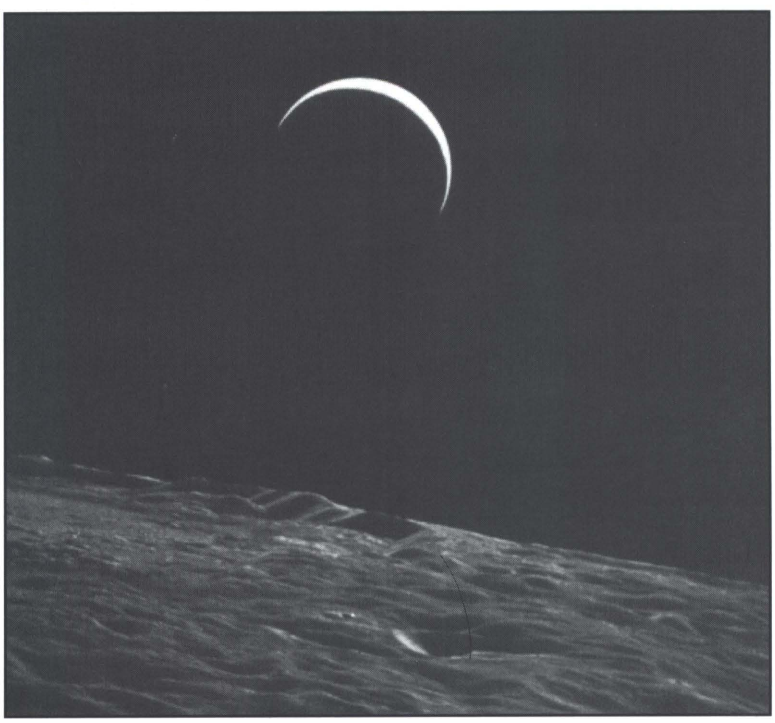
Merkur: Set fra Jorden bevæger Merkur sig fra den ene side af Solen til den anden. Det skyldes, at Merkurs bane i solsystemet ligger tættere på Solen, end Jordens gør. Merkur kaldes således en indre planet. Mens de planeter, hvis baner ligger uden for Jordens, kaldes ydre planeter.

Merkur lyser med et klart, gulligt lys og er egentlig lysstærk nok til let at kunne ses. Men den er altid meget tæt på Solen, hvorfor den for det meste bliver overstrålet. Med en lille prismekikkert og en smule tålmodighed kan det lade sig gøre at finde planeten.

I dagene omkring den 20. marts er Merkur langt nok fra Solen til at kunne iagttages. Den går i disse dage ned omkring to timer efter Solen. Så det er efter solnedgang, man skal kikke lavt på den vestlige himmel. Der er endnu en chance i begyndelsen af maj, hvor Merkur står op omkring 1 time og 30 min. før Solen.

Venus: Venus lyser med et meget skarpt, hvidt lys. Den vil i hele perioden kunne ses som morgenstjerne før solopgang.

For de morgenfriske kan det nævnes, at der indtræffer en lidt besynderlig begivenhed i slutningen af april. Den 23. april vil Månen, Jupiter og Venus ses i en meget tæt konjunktion. Det er nødvendigt at stå tidligt op, for de tre objekter står op allerede omkring klokken 5. Daggryet begynder omkring 20 minutter senere, og Solen står op omkring klokken 6.

Mars: Mars kan stadig ses på aftenhimlen inden solnedgang, men henimod midten af april kommer den for tæt på Solen til at kunne iagttages. Om aftenen den 27. februar kan Mars nemt findes ca. 1 grad nord for Månen.

Jupiter: Jupiter kan ikke ses før hen på foråret. Fra midten af april er den morgenstjerne på den østlige himmel kort før solopgang.

Saturn: Saturn kan stadig ses på aftenhimlen. Men fra april står den for tæt på Solen til at være synlig. Både Saturn og Jupiter kommer dog til at præge efterårshimlen: Jupiter kommer nemlig i opposition den 16. september, og Saturn kommer i opposition den 23. oktober.

Formørkelser

Der er i 1998 ingen totale formørkelser synlige i Danmark. To gange bevæger Månen sig dog ind i Jordens halvskygge - en såkaldt penumbral formørkelse. Den 13. marts forekommer en sådan penumbral formørkelse, hvor formørkelsen begynder klokken 3.14 og er på sit højeste klokken 5.20. Idet der kun er tale om en halvskyggeformørkelse, vil man ikke opleve, at lyset fra Månen forsvinder - det vil blot blive svagt dæmpet.

Meteorer

I nætterne omkring den 22. april kan man opleve stjerneskudssværmen Lyriderne. Stjerneskuddene ser ud til at stråle ud fra et punkt i stjernebilledet Lyren med hovedstjernen Vega. ❑

NASA og fremmede vira

Risikoen for, at prøver fra overfladen og atmosfæren på Mars kan bringe nye og farlige sygdomme til Jorden er vokset, siden man i 1996 fandt, hvad der måske er fossile mikrober i en meteorit fra Mars.

Af den grund har NASA besluttet at bruge et større batteri af sikkerhedsforanstaltninger, når man i 2008 vil hente prøver fra overfladen og atmosfæren på Mars. Manden bag Mars-programmet, Mark Adler, siger:

"Vi vil behandle dette materiale som ebola-virus. Vi tør ikke løbe nogen risiko. Vi er nødt til at betragte materialet som værende farligt, til andet er bevist."

Det er meningen, at fire forskellige fartøjer skal indsamle prøver. Det første fartøj vil blive sendt til Mars i 2001 for at indsamle klippestykker. Disse prøver bliver pakket i beholdere, når det andet fartøj ankommer til Mars i 2004. Prøverne bliver opbevaret i to hermetisk lukkede dåser. Et tredje fartøj vil indsamle prøverne og indlede et kredsløb om planeten, indtil det møder den sidste raket.

Det ubemandede fartøj skal lande på Jorden i Utah ved et test- og spor-rings-område, der ligger i en meget øde del af staten. Her vil robotter flytte prøverne over i et specielt bygget Mars-laboratorium. De følgende måneder skal computere undersøge prøverne for tegn på mulige farlige mikroorganismer og kemikalier.

På rejsen til Jorden vil prøverne være under konstant opsyn.

"Vi vil øjeblikkelig sende dem mod Solen, hvis vi får den mindste mistanke om, at forseglingen i rumfartøjet er brudt," siger Adler.

"Vi vil selvfølgelig helst undgå det, men vi vil ikke bringe noget, der kan udgøre den mindste fare, til Jorden." ❑

Kilde: *Alien Encounters*, julen 1997

/for

Er der liv derude?

"Ja, der er liv overalt," sagde fysikeren Benny Lautrup til Politikens Per Munch den 30. december 1997.

Per Munch har i sin klumme "Dagens kloge" filosoferet over det evige spørgsmål, om der er liv andre steder i universet. Han konkluderer også selv, at når vi igen lander på planeten Mars og tager en bid af planeten med hjem igen til nærmere analyse, så vil vi med stor sandsynlighed få svar på spørgsmålet.

Han har dog også rettet spørgsmålet om liv i universet til Benny Lautrup fra Niels Bohr Instituttet ved Københavns Universitet. Lautrup gør opmærksom på, at den moderne opfattelse blandt videnskabsmænd er, at liv ikke er et engangsfænomen, som tilfældigvis er opstået her på Jorden.

"Men," tilføjer Benny Lautrup, "det er naturligvis en teoretisk spekulation. Hvis vi skal give det konkrete svar, så må vi - endnu - nøjes med at sige, at vi ikke ved noget endnu." ❑

Ole Henningsen

Lunar Prospector til Månen

Den 6. januar lykkedes det endelig NASA at få opsendt den nyeste rumsonde Lunar Prospector mod Månen.

Den lille rumsonde skal gå i et polart kredsløb om Månen i godt 100 kilometers højde og foretage yderligere kortlægning af kratere specielt i polarområderne.

I 1994 sendte den lille rumsonde Clementine billeder og måleresultater hjem. De blev tydet som is i kraterne i Månens polaregne. Senere har disse tolkninger været genstand for adskillige kritiske bemærkninger. Man håber med den nye sonde at skabe klarhed over disse ting.

Tilstedeværelsen af is på Månen vil være af stor betydning, når man tænker på en fremtidig kolonisering med forskningsstationer m.v. på måneoverfladen.

Som et kuriosum kan det nævnes, at Lunar Prospector næsten er en bemandet færd. Med om bord findes

☞

nemlig asken af Gene Shoemaker, den verdensberømte amerikanske forsker, der blev dræbt ved en bilulykke i Australien i sommeren 1997.

Shoemaker var måske i den brede offentlighed mest kendt som en af de forskere, der var medopdager af kometen Shoemaker-Levy 9, der for nogle år siden slog ned på planeten Jupiter under stor opmærksomhed fra videnskabsmænd verden over.

Shoemakers aske medbringes på rumsonden som en hyldest til hans store arbejde med bl.a. det amerikanske astronautprogram. På trods af hans store anstrengelser, lykkedes det ham ikke grundet sygdom at kvalificere sig selv til astronautjobbet på Månen.

Hans urne og de medsendte billeder, der illustrerer hans livsgerning, vil sammen med rumsonden om halvandet års tid falde ned og knuses på måneoverfladen.

Således finder en stor forsker hvile i himmelrummet, som var viet hans livsgerning på Jorden. ❑

Ole Henningsen

På'en igen Glenn!

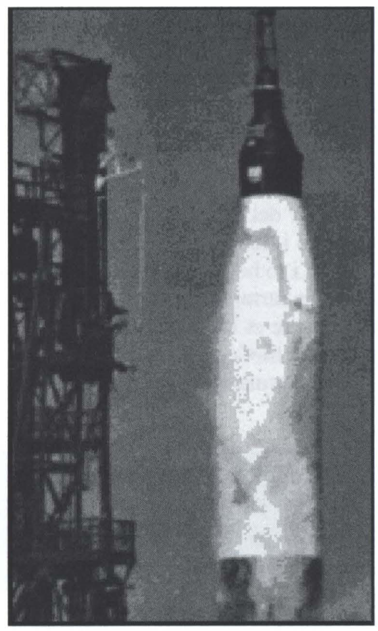
Den første amerikaner, der omkredsede jorden i en rumkapsel, var John H. Glenn jr. Den 20. februar 1962 udførte han tre omkredsninger af Jorden i "Friendship 7". Nu skal han til det igen!

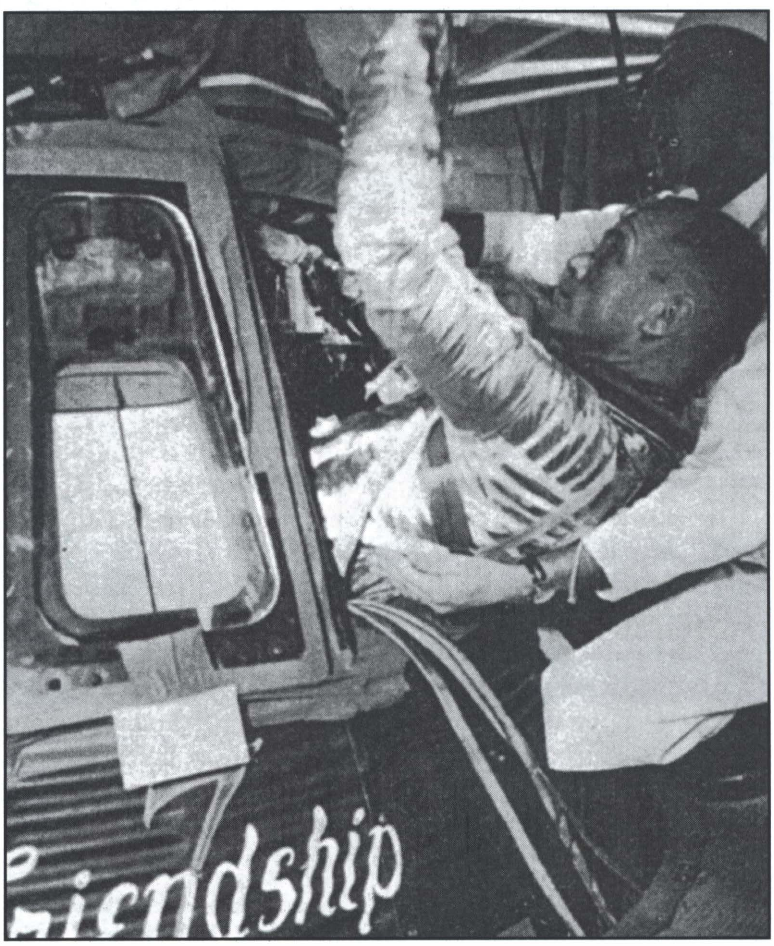
I skrivende stund er det netop blevet offentliggjort, at John Glenn igen skal op i rummet. Denne gang under mere komfortable forhold og med mere sikre transportmidler end for 36 år siden.

Med sine 77 år bliver han samtidig den ældste person i rummet, når han til oktober 1998 efter de foreløbige planer skal ud at flyve med rumfærgen Discovery, STS-95.

Dette har efter de offentliggjorte oplysninger længe været et ønske hos John Glenn, der siden 1974 har siddet i USA's Senat valgt for Demokraterne i Ohio.

Der er naturligvis skeptikere, der har svært ved at se den videnskabelige nytte af at sende den aldrende rumhelt op igen. NASA har da også i sin netop udsendte pressemeddelelse citeret en række fremtrædende forskere, der støtter projektet. De fremhæver den store betydning af at kunne undersøge, hvorledes den vægtløse tilstand i de anslåede ti døgn i rumfærgen vil påvirke en ældet organisme.

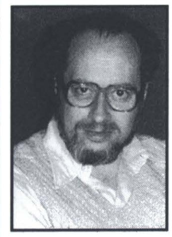
De har da også erklæret John Glenn sund og rask nok til at deltage i eksperimentet, der uden tvivl vil blive fulgt med særdeles stor interesse overalt i verden. Måske især af "aldrende" rumfartsinteresserede, der naturligvis iler med at ønske John Glenn lykke på rejsen! ❑

Ole Henningsen

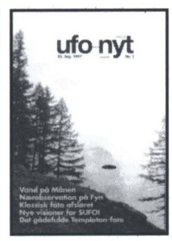
UFO-NYT 1997

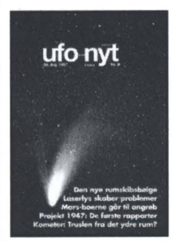
Indholdsfortegnelse UFO-Nyt 1997

VED
JØRGEN
BENGTVIG

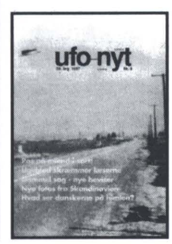

Læses sådan: nr./side

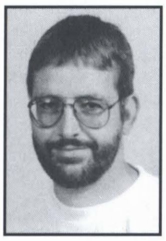

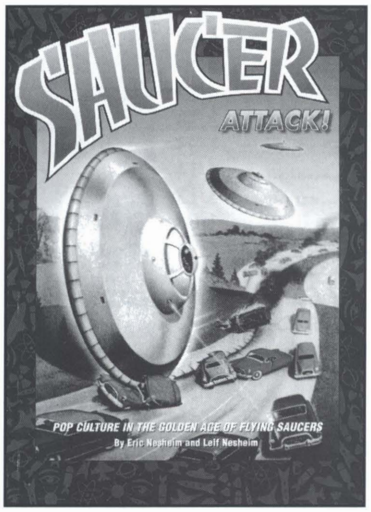

Ufoerne kommer!

Det forløbne år var i sandhed et jubilæumsår. Ufoerne har fascineret folk i 50 år, hvilket bl.a. blev markeret med mange nye bøger og genudgivelser. Alt for mange endda! De fleste af dem må nemlig siges at være ganske overflødige, men enkelte er virkelige perler, fx "Saucer Attack!".

AF KIM MØLLER HANSEN

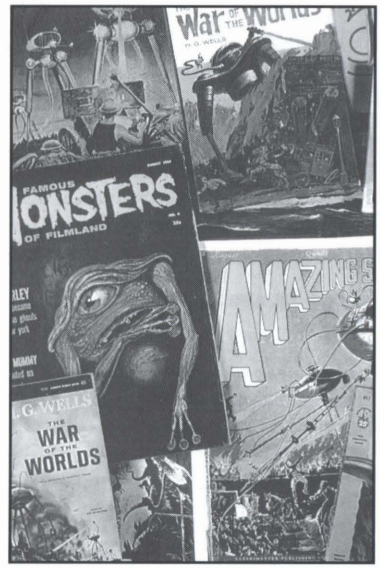
"Saucer Attack!" er en billedbog for nostalgiske voksne. I 200 farveillustrationer får man et glimrende indblik i "ufoernes guldalder" (1947-1967) med en enkelt afstikker til dyremishandlingerne i 1970erne. Alt sammen set ud fra en humoristisk og amerikansk synsvinkel.

Hvad handler bogen så om? Ja, det siges meget præcist i bogens forord, skrevet af Eric Nesheim:

"De flyvende tallerkener dukkede op i USA i en tid præget af store spændinger og usikkerhed. Befolkningen frygtede 'bomben' og kommunistisk infiltration. Korea-krigen, Sputnik og vores mange uheld i rumkapløbet rystede den nationale tillid. Jeg kan huske, da en skråtobak-tyggende nabo spyttede på mig og meget ophidset fortalte, at 'russkierne' ville besætte USA uden at løsne et eneste skud.

Psykoanalytikeren Carl Jung mente, at flyvende tallerkener var psykologiske projektioner af kulturel frygt og ønsketænkning i en usikker verden. Begrebet 'kommunistisk infiltration' blev blot erstattet af 'flyvende tallerkener'. I de første bøger om flyvende tallerkener var dette ikke helt forkert.

Inspireret af Jung antydede kritikerne, at film som 'Earth Vs. Flying Saucers' (1956) og 'Invasion of the Body Snatchers' (1956) var politiske allegorier eller metaforer for den kulturelle spænding. Men for et barn, som voksede op i 1950erne, syntes jeg, at

film om flyvende tallerkener var alle tiders!

Min favoritfilm var 'The Mysterian' (Chikyu Boeigun, 1957). Den havde alt: flyvende tallerkener, onde rumvæsner, bortførte kvinder, og soldater som kæmpede mod gigantiske husknusende robotter! En stordel af mine lege fulgte ubevidst handlingen i 'The Mysterian' og andre lignende film og tegneserier. Meget af legetøjet sidst i 1950erne og først i 1960erne lignede ting fra de populære film. Jeg legede med legetøjssoldater, rumskibe og store robotter for netop at genskabe handlingen i disse film.

Offentligheden fik rigtigt øjnene op for ufoerne, da aviserne fortalte om Kenneth Arnolds berømte observation i juni 1947. I 1950 udkom den første serie af ufo-bøger, og filmen 'The Flying Saucer' (1950) satte lighedstegn mellem russere og flyvende tallerkener. Midt i 1950erne fortalte George Adamski og Buck Nelson om deres kontakter med tallerkenfolket.

I 1958 havde de bedste film om flyvende tallerkener nået biografernes lærreder, og i 1958 havde de flyvende tallerkener rent faktisk invaderet alle

aspekter inden for den populære del af kulturlivet. Almindelige genstande fra salt- og peberbøsser til kaffekopper var udsmykkede med flyvende tallerkener. Mange populære sange handlede om flyvende tallerkener. Legetøj, tyggegummikort, bøger og tegneserier var efterhånden gennemsyrede af flyvende tallerkener og helte med ballonmuskler og iført stramtsiddende tøj.

Denne bog gennemgår de flyvende tallerkeners guldalder. Den indeholder mange illustrationer af flyvende tallerkener, mærkelige rumvæsner, invasioner fra rummet og andre relaterede emner fra filmplakater, bøger, blade og legetøj.

Beskrivelserne af de flyvende tallerkener er et produkt af den tid, hvori de blev skabt. Som en metafor på epokens håb og frygt, kan de fortælle os noget om os selv..."

Eric Nesheims forord er ikke falsk reklame, men fortæller meget præcist, hvad man får for pengene. Og det er virkelig oplysende og underholdende læsning. De mange farveillustrationer er inddelt efter emner i 12 kapitler og bundet sammen af gode billedtekster. Bogen er også forsynet med detaljerede billed-credits.

"Saucer Attack" er skrevet af Eric Nesheim og sønnen Leif. Eric Nesheim er en professionel (og dygtig) tegner, ufo-interesseret og samler af diverse ting fra 1950erne. ❑

Eric & Leif Nesheim: *Saucer Attack! Pop Culture In The Golden Age Of Flying Saucers*, Kitchen Sink Press/GPG 1997, 128 sider, 200 farveillustrationer, ISBN 1-57544-0660. Stort format, paperback US$ 16,95. Bogen kan bl.a. bestilles via Internet på:**www.amazon.com**

Oversættelse af uddrag fra bogens forord: Flemming O. Rasmussen

Ny bog roses til skyerne

Tidsskriftet "Fortean Times" strør normalt ikke om sig med gode anmeldelser af bøger, men en ny ufobog får betegnelsen "fantastisk" i deres anmeldelse. Det er bogen "Ufos and Ufology" skrevet af de engelske ufo-veteraner Paul Devereux og Peter Brookesmith.

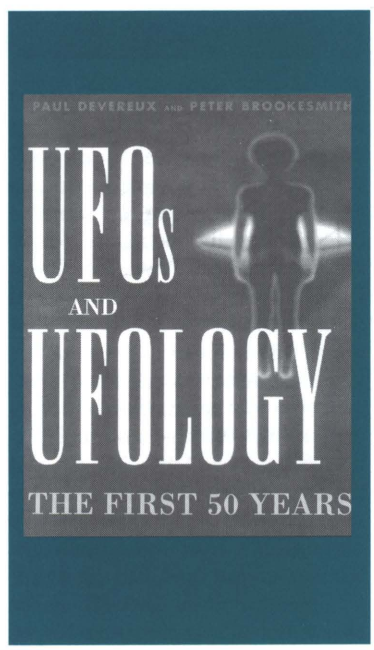
Med undertitlen "de første 50 år" giver bogen et sagligt og gennemarbejdet overblik over ufologiens første 50 år. Forfatterne illustrerer glimrende, hvordan ufologien fra dengang og til i dag har været et sammensurium af forskellige religioner, opfattelser, metoder, indfaldsvinkler og fraktioner af alle mulige retninger. Dette gør, mener forfatterne, ufologien til et morads, som det er vanskeligt (måske umuligt) at nå til bunds i.

Men bogen går videre end dette. Den forsøger at give en forklaringsmodel på ufoerne, idet man igen skal være klar over, at ufoer er en sammensætning af flere forskellige fænomener. Forfatterne mener at have identificeret to hovedtyper af fænomener, som ufologer uheldigvis hele tiden får blandet sammen: **Fysisk eksisterende lys på himlen** (kunne være ukendte fænomener som de såkaldte "jordlys") og **psykologiske fænomener** som søvnrelativerede fænomener (der står bag mange af de mere specielle oplevelser som "bortførelser").

Fortean Times (januar 1998) konkluderer, at bogen varmt kan anbefales.

Paul Devereux and Peter Brookesmith: *Ufos and Ufology. The First 50 Years*, Blandford/Cassell 1997, ISBN 0-7137-2657-1, 192 sider, rigt illustreret i farve og s/h, stort format, indbundet, £ 18,99. ❑

Per Andersen

Ufo-komite i Chile

Den 3. november 1997 oplyste en pressemeddelelse, at den ledende general for FACH, Fuerza Aerea Chilena (Det chilenske Flyvevåben), havde givet ordre til, at der blev dannet en speciel komite, hvis opgave bliver at undersøge "uregelmæssige fænomener fra det ydre rum".

"Comite de Investigaciones de Fenomenos Anomalos Espacio" (CIFAE) vil i første omgang bestå af personer fra FACH såvel som medlemmer af den store chilenske ufo-organisation AION.

Det er meningen, at AION uden begrænsning får lov til at gennemse alle militærets arkiver, rapporter, billeder og film. CIFAE vil fungere som en central database for ufo-fænomener, og alle grene inden for militæret skal sende alt materiale om ufoer direkte til CIFAE.

Det er også meningen, at personale fra "Direccion de Aeronautica" skal rejse til Frankrig og andre lande for at få erfaring i ufo-forskning.

Når Chile i løbet af 1998 opsender satellitten BETA, vil der dukke flere oplysninger om projektet op. Som et led i sine opgaver skal BETA registrere flytrafik. ❑

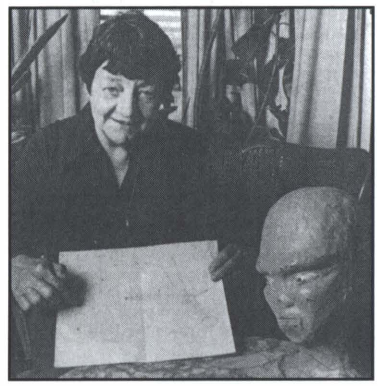
Kilde:
Alien Encounters, julen 1997/*for*

Betty og Barney Hill

Betty og Barney Hills nærobservation og bortførelse i september 1961 står i ufo-historien som en af de første bortførelsessager (se UFO-Nyt nr. 6/1981 og "UFO'ernes verden" hæfte 1). Som bekendt tegnede Barney Hill under regressionshypnose den 22. februar 1964 ufonauternes "leder" med store, skæve øjne, en streg til mund, ingen ører og intet hår. I dag er dette - i hvert fald i USA - blevet prototypen på en ufonaut.

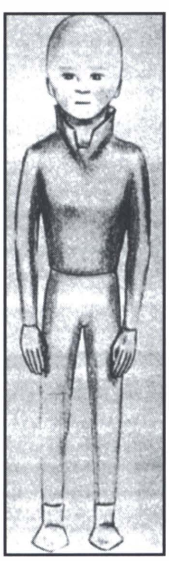
Martin Kottmeyer har undersøgt, hvornår denne ufonauttype egentlig blev lanceret første gang. Han fandt ud af, at den amerikanske tv-serie "The Outer Limits" den 10. februar 1964 viste afsnittet "Bellero Shield", hvor den lille grå ufonaut-type med

store skæve øjne blev vist for første gang. Tolv dage senere tegnede Barney et væsen, der i forbløffende grad ligner tv-seriens! ❑

Kilde: *Cenap-infoline*, nr. 69/*kmh*

Jeg var der!

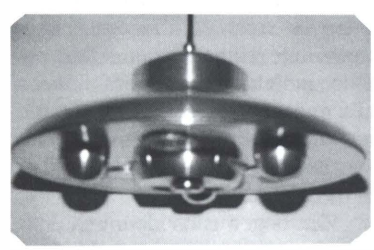
Lorenzo Kent Kimball var i juli 1947 stationeret ved Roswell-basen. Han ville derfor have været tæt på begivenhederne, hvis et rumskib virkelig var blevet bjærget og ufonauterne bragt til basen for obduktion. Det påstår jo et af hovedvidnerne, Glenn Dennis. Ikke alene var Kimball på basen, men han var også forsyningsofficer for medicinsk udstyr, så han ville bestemt have været involveret.

Derfor ved han med sikkerhed, at der ikke blev foretaget nogen obduktion på basen i juli 1947. Det ville også have været ret usandsynligt, for basen rådede simpelthen ikke over en obduktions- eller operationsstue. Kimball afviser også flere andre påstande vedrørende Roswell, såsom eksistensen af sygeplejersken Naomi Selff (Glenn Dennis' "sandhedsvidne") og Jesse B. Johnson (lægen, der skulle have foretaget obduktionen). ❑

Kilde: *Skeptical Inquirer*, november/december 1997/*pa*

Ufo lampe

Preben Boel Sørensen i Skanderborg har fået den idé at lave en lampe med form som et ufo - med en umiskendelig lighed med de rumskibe, som George Adamski påstod at have set. Materialet er aluminium, og der anvendes tre halogenpærer. Priser fra kr. 1.600. Henvendelse: Preben Boel Sørensen, Poul La Coursvej 24, 8660 Skanderborg. ❑

Diana forudsagt

Dianas tragiske død har som så ofte tidligere fået alle mulige teorier til at krybe ud af ormehullerne - lige fra sammensværgelsesteorier om drab til spådomme. Nu mener nogle, at den franske spåmand Michel Nostradamus (1503-1566) faktisk spåede Dianas ulykke som følger:

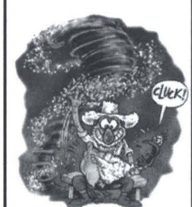
"Den sidste søn af en mand med profetens navn (Dodis far hedder Mohammed til fornavn) vil bringe Diana til hendes hvilested."

Men det viser sig, at man har taget sig visse friheder ved oversættelsen fra fransk. For det første står der i originalteksten "profetens efternavn", hvilket bryder forbindelsen til Dodi-familien. For det andet står der ikke "Diana", men "mandag". Dette bliver til Diana på følgende måde: Mandag betyder jo månens dag, og Diana er latin efter navnet på romernes måne- og jagtgudinde! ❑

Kilde: *Fortean Times*, december 1997

/pa

Meget alternative Nobel-priser

For syvende gang er de noget specielle Ig Nobel-priser blevet uddelt ved at arrangement ved Harvard University, hvor 1.200 deltog. Kriteriet for at modtage prisen er, at man har gjort noget, som "ikke kan og ikke bør blive gentaget". Altså mest for sjov, og dog alligevel!

Blandt årets vindere var Bernard Vonnegut (Kurts bror) i kategorien "meteorologi" for rapporten "Høneplukning som et mål for tornadoers vindhastighed".

Fredsprisen gik til Harold Hillman for artiklen "Mulige smerter oplevet under forskellige former for henrettelse".

Opfinderne af Tamagotchi legetøjet fik økonomi-prisen for at have transformeret millioner af timers produktionstid til anvendelse på nytteløse, virtuelle dyr.

Den i ufo-sammenhæng kendte Richard Hoagland fik såmænd også en pris for at have opdaget kunstige anlæg, pyramider og ansigtet på Mars (astronomi-prisen), mens litteraturprisen blev uddelt for opdagelsen af en hemmelig kode i Biblen.

Endelig fik Mark Hostetler en pris for bogen "That Gunk on Your Car", der identificerer de forskellige udsplattede insekter på bilruden, så man kan finde ud af, hvilket insekt det oprindeligt var! ❑

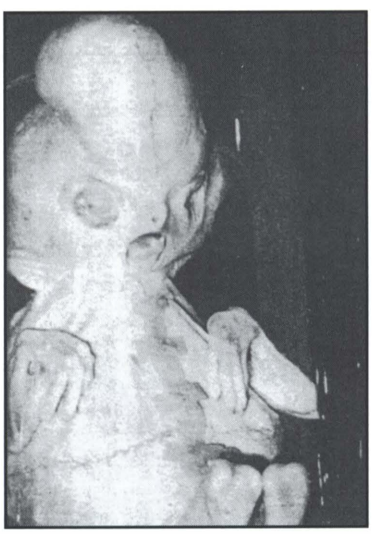
Kilde: *Fortean Times*, januar 1998

/pa

Gen-eksperimenter for 250 år siden - eller nutidige spekulationer?

I mange år kunne man i det tyske tidsskrift "UFO-Nachrichten" læse de mest besynderlige religiøst prægede historier om kontakt med rummennesker. Bladet gik ind, men dukkede for nogle få år siden op på markedet igen. Og nu får den da heller ikke for lidt på de noget særprægede områder i relation til ufo-fænomener, fortælles det i "cenap-infoline" nr. 68, der udgives af den tyske organisation CENAP.

Schweizeren Erich von Däniken har ikke levet forgæves. Han var måske ikke den første, der i gamle skrifter og efterladenskaber fra gamle verdenskulturer fandt "beviser" for tidligere besøg af rumvæsener. Men han var nok den, der bedst fik sat tingene i system, så der kunne tjenes penge på denne opfattelse af vor fortid. Siden von Däniken startede, er adskillige fulgt i hans fodspor med bøger og artikler, som fx østrigeren Peter Krassa og tyskeren Walter J. Langbein.

I UFO-Nachrichten nr. 331, sept./okt. 1997, fortæller tyskeren Hartwig Hausdorf om et spændende besøg på et lille museum i det tidligere Østtyskland. Her fandt han i en medicinsk samling et misdannet menneskefoster fra 1735. Fosteret ligger i en glasbeholder i sprit med betegnelsen "Hønsemennesket".

Hartwig Hausdorfs spekulationer går straks på, om der med det misdannede fosters udseende mon kunne være tale om et hybridvæsen mellem jordiske og ikke-jordiske væsener? Og kunne der i givet fald være tale om frugten af et historisk bortførelsestilfælde?

I overskriften i UFO-Nachrichten hedder det da også: "Ligger der i et lille museum i Østtyskland et indicium for gen-eksperimenter foretaget af ikke-jordiske intelligensvæsner?"

Så spekulationer er der nok af, når man ser noget usædvanligt, og det kan i sig selv være ganske udmærket. Men hvad med virkeligheden? ❑

Ole Henningsen

10.000 mennesker tager ikke fejl!

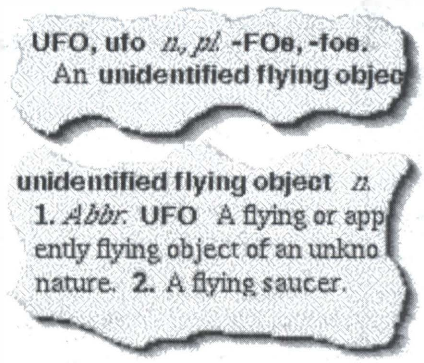
SUFOI's hjemmeside på Internettet er blevet en overvældende succes. Besøgstallet er i kraftig vækst: På en måned klikker 10.000 Internet-brugere sig ind på siderne!

Hjemmesidens webmaster, Lars H. Andersen, arbejder ihærdigt på fortsat at udvikle de mange sider. Dette sker i tæt samarbejde med flere repræsentantskabsmedlemmer og UFO-Nyts redaktion.

Siderne rummer mange nyttige informationer om SUFOI, rapportarbejdet, artikler om mystik mellem himmel og jord, særlige informationssider for skoleelever, nyheder, oversigter over SUFOI's salgsmaterialer, nyt om foreningsarrangementer og meget, meget mere.

I slutningen af januar 1998 kunne SUFOI's hjemmeside efter måneders forberedelse give brugerne adgang til noget helt enestående i Danmark: Online-adgang til Willy Wegners omfattende bibliografi "Extraterrestrial indflydelse? En international bibliografi om astroarkæologi, præastronautik, ufolore og tilknyttede emner".

Willy Wegner er kendt for sine glimrende ufo-bøger og flere omfattende og særdeles nyttige bibliografier. Er du på bogjagt, bør du bruge "Extraterrestrial indflydelse".

Besøg SUFOI's hjemmeside:
www.sufoi.dk

Kursus for rapportoptagere

I weekenden den 2.-3. maj 1998 afholder SUFOI kursus for rapportoptagere i København. På kurset bliver deltagerne undervist i arbejdet med at indsamle og undersøge observatørers beretninger.

Kurset er ganske uforpligtende og åbent for alle med interesse for emnet. Tilmelding kan ske ved henvendelse til Toke Haunstrup, som også svarer på spørgsmål:

Toke Haunstrup
Kristianiagade 10
2100 København Ø
Tlf. 35 26 03 13 lokal 947

